

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

24 септември 2019 година *

„Държавни помощи — Химическа промишленост — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Държавни ресурси — Предимство — Възстановяване — Икономическа приемственост — Принцип на добра администрация — Задължение за мотивиране“

По дело T-121/15

Fortischem a.s., установено в Новаки (Словакия), за което се явяват С. Arhold, Р. Hodál и М. Staroň, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват L. Armati и G. Conte, в качеството на представители,

ответник,

подпомагана от

AlzChem AG, установено в Тростберг (Германия), за което се явяват първоначално Р. Alexiadis, solicitor, А. Borsos и I. Georgiopoulos, адвокати, а впоследствие Р. Alexiadis, А. Borsos и V. Dolka, адвокати,

встъпила страна,

с предмет искане по член 263 ДФЕС за отменя на членове 1 и 3—5 от Решение (ЕС) 2015/1826 на Комисията от 15 октомври 2014 година относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ (ОВ L 269, 2015 г., стр. 71),

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, S. Papasavvas и O. Spineanu-Matei (докладчик), съдии,

секретар: P. Cullen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 април 2019 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

I. Обстоятелствата по спора

- 1 Дружеството Novácké chemické závody, a.s. v konkurze (наричано по-нататък „NCHZ“) е било производител на химически продукти, притежаван от частни инвеститори и формиран от три подразделения. То е експлоатирано химически завод, разположен в района на Тренчин (Словакия). Основната му дейност е била производство на калциев карбид и технически газове, на поливинилхлорид и производни от него продукти, а все повече и на основни и специални химикали с малък тонаж.
- 2 На 8 октомври 2009 г. по искане на самото NCHZ — което тогава е собственост на Disor Holdings Ltd — е открито производство по несъстоятелност спрямо същото, като то заявява, че не е в състояние да продължи дейността си.
- 3 На 5 ноември 2009 г. Словашката република приема Zákon č. 493/2009 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Закон № 493/2009 за мерки по отношение на дружествата със стратегическо значение и за изменение и допълнение на някои закони, наричан по-нататък „Законът за дружествата със стратегическо значение“). Законът, който влиза в сила на 1 декември 2009 г., предоставя на държавата предпочитително право на изкупуване на дружествата със стратегическо значение, спрямо които се води производство по несъстоятелност, и предвижда задължително определяне на синдик, който да осигури продължаване на експлоатацията на дружеството със стратегическо значение по време на производството по несъстоятелност. На 2 декември 2009 г. словашките власти обявяват NCHZ за дружество със стратегическо значение по смисъла на този закон, като запазва този статут до изтичането на срока на действие на закона на 31 декември 2010 г. (период, наричан по-нататък „първият период на несъстоятелността“). NCHZ е единственото дружество, спрямо което е приложен този закон, задължаващ синдика да продължи експлоатацията на дружеството и да предотврати необоснованите масови уволнения.
- 4 На 28 декември 2009 г. е създаден „компетентният съвет“ по член 82 от Zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Закон № 7/2005 за несъстоятелността и реструктурирането и за изменение и допълнение на някои закони, наричан по-нататък „Законът за несъстоятелността“) (наричан по-нататък „компетентният съвет“). В съответствие с посочения закон този съвет е съставен от комитета на кредиторите, представляващ хирографарните кредитори с необезпечени вземания срещу дружеството в несъстоятелност към датата на откриване на производството по несъстоятелност, вписали вземанията си като „вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност“ (наричан по-нататък „комитетът на кредиторите“), привилегированите кредитори, а именно кредиторите, чиито вземания са били обезпечени с определени гаранции, и Súd v Trenčíne (Съд в Тренчин, Словакия).
- 5 На 29 декември 2009 г. първият синдик е заменен по лични причини от нов синдик (наричан по-нататък „синдикът“).
- 6 На 17 юни 2010 г. Súd v Trenčíne (Съд в Тренчин) разпорежда на синдика да продаде NCHZ като работещо предприятие в съответствие с предвидените от него етапи на производството. Търгът е обявен на 12 август 2010 г. (наричан по-нататък „търгът от 2010 г.“), след което на 24 ноември 2010 г. компетентният съвет отхвърля единствената направена оферта. На 3 декември 2010 г. Súd v Trenčíne (Съд в Тренчин) разпорежда на синдика да изготви подробен анализ на икономическото състояние на NCHZ. В зависимост от резултатите от този анализ синдикът трябвало да приеме или отхвърли единствената направена оферта. Анализът е изготвен на 8 декември 2010 г. и синдикът обявява, че отхвърля офертата.

- 7 След 31 декември 2010 г. за NCHZ се прилага Законът за несъстоятелността (период, наричан по-нататък „вторият период на несъстоятелността“). На съвместното заседание на 26 януари 2011 г. на кредиторите, обединени в комитета на кредиторите, и привилегированите кредитори синдикът ги уведомява, че оперативните разходи за дейността на NCHZ са по-големи от приходите от експлоатацията. Освен това той им предоставя икономическия си анализ от 23 декември 2010 г., допълнен с презентация от ръководството на предприятието. Тогава упоменатите кредитори вземат решение за продължаване на експлоатацията на NCHZ (наричано по-нататък „решението от 26 януари 2011 г.“). На 17 февруари 2011 г. това решение е одобрено с определение на *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин), след което синдикът продължава експлоатацията на предприятието.
- 8 На 7 юни 2011 г. *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) издава изпълняемо разпореждане, с които иска от синдика да пристъпи към продажба на NCHZ съгласно тържната процедура, организирана от същия съд (наричана по-нататък „тържната процедура от 2011 г.“). Търгът е обявен на 12 юли 2011 г. (наричан по-нататък „търгът от 2011 г.“) и на 29 ноември 2011 г. са подадени две оферти.
- 9 На 13 октомври 2011 г. в Европейската комисия постъпва жалба от AlzChem AG, в която се твърди, че Словашката република е предоставила неправомерна помощ на NCHZ. AlzChem е дружество със седалище в Германия и с дейност на редица пазари на специални химикали в определени държави — членки на Европейския съюз, сред които и Словашката република. Жалбата е допълнена на 14 юни 2012 г.
- 10 На 17 октомври 2011 г. Комисията изпраща на словашките власти получената жалба заедно с искане за предоставяне на информация. На 22 март и 21 юни 2012 г. Комисията им изпраща нови искания за предоставяне на информация. Словашките власти отговарят на всички искания.
- 11 На 7 декември 2011 г. синдикът уведомява *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) за резултатите от тържната процедура от 2011 г. и за гласуването на кредиторите в компетентния съвет. На 14 декември 2011 г. *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) иска от синдика да оцени една допълнителна оферта. На 15 декември 2011 г. синдикът изготвя анализ, съгласно който тази оферта се отнася само за част от активите на NCHZ и не обслужва по-най-добрия начин интересите на кредиторите. На 29 декември 2011 г. *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) издава изпълняемо разпореждане, с което иска от синдика да обяви, че търгът е спечелен от *Via Chem Slovakia a.s.* На 16 януари 2012 г. се сключва договор за придобиване между това дружество и NCHZ, като след това на 19 юли 2012 г. продажбата е одобрена от *Protimonopolný úrad SR* (словашки орган за защита на конкуренцията), а на 31 юли 2012 г. е финализирана.
- 12 На 1 август 2012 г. *Via Chem Slovakia* продава химическото подразделение на NCHZ, с изключение на недвижимото имущество (сгради и земя), на жалбоподателя, *Fortischem a.s.*, който извършва дейността си в сектора на производството на химически продукти. Собственик на жалбоподателя е дружеството *Energochemica SE* и — както същият посочва в хода на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд — той е учреден през 2012 г. Недвижимото имущество, необходимо за химическото производство, е предоставено на жалбоподателя по силата на договор за наем.
- 13 На 24 януари 2013 г. по искане на AlzChem е проведена среща между него и Комисията, като то представя допълнителна информация с електронни съобщения от 8 и 22 март 2013 г.
- 14 С писмо от 2 юли 2013 г. Комисията връчва на словашките власти решението си за откриване на официалната процедура по разследване на основание член 108, параграф 2 ДФЕС (ОВ С 297, 2013 г., стр. 85), що се отнася, от една страна, до разрешението, дадено от държавата чрез приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение, за продължаване на

експлоатацията на NCHZ в периода от декември 2009 г. до декември 2010 г. и от друга страна, до решението от 26 януари 2011 г. за продължаване на експлоатацията на NCHZ след изтичането на срока на действие на Закона за дружествата със стратегическо значение. Комисията освен това изразява съмнения в безусловността на търга от 2011 г., чрез който е станала възможна продажбата на NCHZ, и отбелязва, че има ясно изразени индикации, че икономическата приемственост между NCHZ и новия субект не е била прекъсвана.

- 15 Вследствие на решението от 2 юли 2013 г. Комисията получава становища от словашките власти, AlzChem и друга заинтересована страна. Становищата на тези трети заинтересовани страни, придружени с нови въпроси, са изпратени на словашките власти, които представят становището си на 14 януари 2014 г.
- 16 На 7 октомври 2013 г. и 17 февруари 2014 г. по искане на словашките власти са проведени срещи между тях и службите на Комисията. На 20 март 2014 г. Комисията изпраща допълнително искане за пояснение на една от третите заинтересовани страни, която отговаря на 6 май 2014 г. На 2 май 2014 г. Комисията изпраща на словашките власти нови въпроси, на които те отговарят на 14 и 30 май 2014 г.

II. Обжалваното решение

- 17 На 15 октомври 2014 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2015/1826 относно държавната помощ SA.33797 — (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), предоставена от Словакия на NCHZ (ОВ L 269, 2015 г., стр. 71, наричано по-нататък „обжалваното решение“).
- 18 Комисията приема, че обявяването на NCHZ за дружество със стратегическо значение (наричано по-нататък „първата мярка“) представлява селективно предимство в полза на това дружество и отговорност за него носи държавата, като то води до използване на държавни ресурси и нарушава конкуренцията на пазар, отворен за търговията между държавите членки. Комисията съответно стига до извода, че тази мярка представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и че помощта е неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар (съображения 110 и 114—124 от обжалваното решение). Комисията приема, че размерът на държавната помощ възлиза на 4 783 424,10 EUR и че тази помощ трябва да бъде възстановена от NCHZ, като нареждането за възстановяване следва да обхване също жалбоподателя, между който и NCHZ съществува връзка на икономическа приемственост (съображения 101 и 174 от обжалваното решение).
- 19 Комисията същевременно приема, че продължаването на експлоатацията на NCHZ съгласно решението от 26 януари 2011 г. не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като не са изпълнени поне две от кумулативните условия за наличието на държавна помощ, а именно отговорността за съответната мярка да се носи от държавата и да е налице икономическо предимство (съображение 113 от обжалваното решение).
- 20 Диспозитивът на обжалваното решение гласи:

„Член 1

Държавната помощ в размер на 4 783 424,10 [EUR], предоставена на NCHZ посредством обявяването му за дружество [със] стратегическо значение в съответствие със Закона за дружествата [със] стратегическо значение, чрез което дружеството е било защитено от нормалното прилагане на законодателството за несъстоятелността, е неправомерно предоставена от [Словашката република] в нарушение на член 108, параграф 3 от [ДФЕС] и е несъвместима с вътрешния пазар.

[...]

Член 3

1. [Словашката република] следва да получи обрано от NCHZ несъвместимата помощ, посочена в член 1.
2. С оглед на икономическата приемственост между NCHZ и [жалбоподателя] задължението за възстановяване на помощта следва да обхване и [жалбоподателя].
3. Сумите, които следва да бъдат възстановени, включват лихви от датата, на която са били предоставени на NCHZ, до действителното им възстановяване.
4. Лихвата се изчислява с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 [...] и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004.

Член 4

1. Възстановяването на помощта, посочена в член 1, се извършва незабавно и ефективно.
2. [Словашката република] прави необходимото настоящото решение да бъде изпълнено в срок от четири месеца от датата, на която е уведомена за него.

Член 5

1. В срок от два месеца след уведомяването за настоящото решение [Словашката република] предоставя следната информация:
 - а) общата сума (главница и лихви), която получателите трябва да възстановят;
 - б) подробно описание на вече предприетите или планирани мерки за спазване на настоящото решение;
 - в) документите, доказващи, че на получателя е наредено да възстанови помощта.
2. [Словашката република] е длъжна да информира Комисията за напредъка на предприетите на национално равнище мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на помощта, посочена в член 1. По искане на Комисията тя предоставя незабавно информация за вече предприетите и планирани мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя предоставя също така подробна информация относно сумите на помощта и лихвите, които вече са възстановени от получателите.

Член 6

Адресат на настоящото решение е [Словашката република]“.

III. Производство

- 21 На 6 март 2015 г. жалбоподателят подава разглежданата жалба в секретариата на Общия съд.
- 22 На 14 юли 2015 г. AlzChem подава в секретариата на Общия съд молба за встъпване в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията.

- 23 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 6 август 2015 г., жалбоподателят иска някои данни, съдържащи се в жалбата и приложенията към нея, както и в писмената реплика и приложение към нея, да бъдат третираны поверително по отношение на AlzChem, ако въстъпването му бъде допуснато. Към искането си жалбоподателят прилага неповерителен вариант на посочените документи.
- 24 С определение от 22 септември 2015 г. на председателя на девети състав е допуснато въстъпването на AlzChem в подкрепа на исканията на Комисията. На въстъпилата страна са предоставени подготвени от жалбоподателя неповерителни варианти на жалбата, писмената реплика и приложенията към тях. С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 8 октомври 2015 г., въстъпилата страна оспорва искането за поверително третиране.
- 25 На 8 октомври 2015 г. делото е разпределено на нов съдия докладчик, заседаващ в девети състав. С решение на председателя на Общия съд от 3 октомври 2016 г. делото е разпределено на нов съдия докладчик. След промяна в съставите на Общия съд съдията докладчик е включен в шести състав, на който съответно е разпределено настоящото дело по силата на член 27, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд.
- 26 На 6 февруари 2017 г. Общият съд (шести състав) поставя писмено въпроси на жалбоподателя относно искането му за поверително третиране. Той отговаря на въпросите в определените срокове.
- 27 С определение от 13 септември 2017 г., Fortischem/Комисия (T-121/15, непубликувано, EU:T:2017:648) председателят на шести състав на Общия съд уважава искането за поверителност по отношение на определена информация, съдържаща се в жалбата, и определени данни, съдържащи се в няколко приложения към жалбата и към писмената реплика, като отхвърля искането за поверителност в останалата му част. Той не се произнася по разноските. На 26 октомври 2017 г. на въстъпилата страна е предоставен подготвен от жалбоподателя неповерителен вариант на документите, посочени в точки 1 и 2 от диспозитива на определението от 13 септември 2017 г., Fortischem/Комисия (T-121/15, непубликувано, EU:T:2017:648).
- 28 На 5 януари 2018 г. въстъпилата страна представя в секретариата на Общия съд изявлението си при въстъпване.
- 29 На 5 и 7 февруари 2018 г. Комисията и съответно жалбоподателят представят в секретариата на Общия съд писмените си становища по изявлението при въстъпване.
- 30 По предложение на съдията докладчик Общият съд (шести състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, поставя на страните писмени въпроси и иска представянето на един документ. Те отговарят на въпросите в определените срокове и представят искания документ.
- 31 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 10 април 2019 г.

IV. Искания на страните

- 32 Жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени членове 1 и 3—5 от обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

33 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

34 Встъпилата страна по същество иска жалбата да бъде отхвърлена.

V. От правна страна

35 В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква шест основания. Първото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Второто основание е изведено от неизпълнение на задължението за надлежно и безпристрастно разглеждане и от неизпълнение на задължението за сътрудничество на Комисията. Третото основание е изведено от нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на държавна помощ, предоставена на NCHZ. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) поради разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за възстановяване на твърдяната държавна помощ. Петото основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 поради неограничаването до 60 % от размера на твърдяната държавна помощ на разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за нейното възстановяване. Шестото основание е изведено от нарушение на член 296 ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на икономическа приемственост.

36 Общият съд счита за уместно да разгледа последователно третото основание, първите две части от първото основание, второто основание, третата част от първото основание, шестото основание, четвъртото основание и накрая петото основание.

А. Третото основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на държавна помощ, предоставена на NCHZ

37 Според жалбоподателя в съответствие със съдебната практика Комисията трябва в достатъчна степен да изложи причините, поради които събрани от нея правни и фактически елементи доказват наличието на държавна помощ. Комисията съответно трябвало да обясни и причините, поради които фактическите и правните доводи, представени от засегнатата държава, са се оказали недостатъчни, за да се отхвърли наличието на такава помощ. Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено от липса на мотиви в редица отношения. На първо място, в посоченото решение тази липса била видна при заключенията на Комисията, че със Закона за дружествата със стратегическо значение на NCHZ е предоставено икономическо предимство, което това дружество нямало да получи в нормално производство по несъстоятелност. Според жалбоподателя, макар словашките власти да излагат подробни фактически доводи, показващи че кредиторите са щели да изберат продължаването на дейността на NCHZ, Комисията не обсъдила съдържанието на тези индикации, а вместо това само изразила общи и произволни съмнения. На второ място, обжалваното решение било

опорочено поради липса на мотиви към констатацията, че Законът за дружествата със стратегическо значение не отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика.

- 38 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 39 Както следва от постоянната съдебна практика, изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на съда на Съюза — да упражни своя контрол (вж. решение от 13 декември 2018 г., AlzChem/Комисия, T-284/15, EU:T:2018:950, т. 70 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).
- 40 Задължението за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати от акта по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, могат да имат от получаване на разяснения (решение от 13 декември 2018 г., AlzChem/Комисия, T-284/15, EU:T:2018:950, т. 71 (непубликувано)).
- 41 Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на даден акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя. Комисията по-специално не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица. Достатъчно е тя да изложи фактите и правните съображения, които имат основно значение в структурата на решението (вж. решение от 13 декември 2018 г., AlzChem/Комисия, T-284/15, EU:T:2018:950, т. 72 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).
- 42 Накрая, основанието, изведено от нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, е отделно основание спрямо изведеното от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС. Всъщност, докато първото, засягащо липса на мотиви или непълнота на мотивите, попада в обхвата на същественото процесуално нарушение по смисъла на член 263 ДФЕС и е абсолютно основание за отмяна, което съдът на Съюза следва да разгледа служебно, то второто, засягащо законосъобразността по същество на съответното решение, попада в обхвата на нарушението на правна норма, свързана с изпълнението на Договора за функционирането на ЕС, по смисъла на същия член 263 ДФЕС и може да бъде разглеждано от съда на Съюза само ако е изтъкнато от жалбоподателя. Поради това задължението за мотивиране е отделен въпрос от този за основателността на мотивите на обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's Франция, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 67).
- 43 Именно предвид изложеното в точки 39—42 по-горе трябва да се провери дали обжалваното решение е опорочено поради липса на мотиви или непълнота на мотивите по смисъла на член 296 ДФЕС.
- 44 В обжалваното решение Комисията констатира, че паричните задължения на NCHZ към различни публични субекти са натрупани, тъй като извършваните дейности не са печеливши. Според нея, противно на практиката, съответстваща на общата правна уредба на несъстоятелността, от действащия синдик не е бил извършен никакъв анализ и никакво заседание на кредитори не е можело да вземе решение за бъдещето на NCHZ. Тя посочва, че действащият синдик е признал, че Законът за дружествата със стратегическо значение го е задължавал да продължи функционирането на NCHZ без никаква възможност за обмисляне на други варианти (съображения 79 и 80 от обжалваното решение).

- 45 В това отношение Комисията приема, че решението към NCHZ да се приложи Законът за дружествата със стратегическо значение, не се основава на съображения, които тези кредитори да се отчели, а на други обществено-политически съображения, тъй като в текста на решението на словашкото правителство се отбелязва единствено загубата на работни места и на конкурентоспособност в словашката химическа промишленост и съответно словашката икономика като цяло. Поради това според Комисията решението на държавата да приложи към NCHZ въпросния закон, явно не се е основавало на критерия за кредитора в условията на пазарна икономика (съображение 82 от обжалваното решение).
- 46 В отговор на твърденията на словашките власти, че кредиторите вероятно щели да решат да продължат дейностите на NCHZ дори ако Законът за дружествата със стратегическо значение не бе приложен към него, Комисията по-специално уточнява, че в изтъкнатия от словашките власти анализ на първия синдик от 26 октомври 2009 г. (наричан по-нататък „анализът от 26 октомври 2009 г.“) няма надеждно проучване на другите възможни разрешения, че не е извършвано по-задълбочено проучване и че вземането на решението за продължаване на дейността на NCHZ в началото на втория период на несъстоятелността е станало, въпреки че икономическото положение на кредиторите е било различно (съображения 82—84 от обжалваното решение). Според Комисията анализът на синдика от март 2014 (наричан по-нататък „анализът от март 2014 г.“), основаващ се на използваната методология за анализа на положението през посочения втори период, е много кратък, хипотетичен и съставен ex post (съображение 87 от обжалваното решение). Тя заключава, че словашките власти не са доказали, че ако Законът за дружествата със стратегическо значение не бе приложен към NCHZ, продължаването на дейността на това дружество е щяло да бъде одобрено в началото на производството по несъстоятелност или през 2010 г. въз основа на надлежно изготвен задълбочен анализ и обсъждане от всички страни (съображение 88 от обжалваното решение).
- 47 Освен това Комисията подчертава премахването поради прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение на несигурността, присъща за вземането на решение по общата правна уредба на несъстоятелността, тъй като продължаването на всички дейности на NCHZ е било гарантирано поне до изтичането на срока на действие на този закон в края на 2010 г. Според Комисията това е бил „силен сигнал“ в сектор, а именно този на химическата промишленост, в който сигурността на снабдяването е от особено важно значение за клиентите. Тя посочва, че NCHZ е загубило някои клиенти през 2009 г. и 2010 г., както следвало от икономическия анализ на синдика, изготвен след изтичането на срока на действие на Закона за дружествата със стратегическо значение. Комисията съответно счита, че ако този закон не бе приложен към NCHZ, е щял да съществува много по-голям риск от спад на продажбите поради несигурността, дължаща се на производството по несъстоятелност, и повишен риск кредиторите да сметат продължаването на дейностите на NCHZ за ирационално от икономическа гледна точка и да прибегнат до възможността за спиране на дейността на NCHZ (съображения 85, 86, 88 и 89 от обжалваното решение).
- 48 Комисията заключава, че прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение е осигурило на NCHZ икономическо предимство, защитавайки това дружество срещу нормалното протичане на производството по несъстоятелност по реда на Закона за несъстоятелността, тъй като действащият синдик, кредиторите и съдът по несъстоятелността са били лишени от възможността да прекратят дейностите на NCHZ или да намалят значително персонала, независимо дали в началото на производството по несъстоятелност, или през 2010 г., предвид промяната на икономическото положение на дружеството. Според Комисията първата мярка също така е дала на NCHZ и третите лица, по-специално клиентите и доставчиците, сигурност за продължаването на дейностите на това дружество, при положение че такова продължаване изобщо не би било гарантирано в нормалните условия на несъстоятелност, осигурявайки по този начин на дружеството привилегировано третиране спрямо неговите конкуренти в сходно положение (съображения 78, 85, 89 и 90 от обжалваното решение).

- 49 От тези доводи на Комисията в обжалваното решение следва, противно на твърденията на жалбоподателя, че тя е посочила причините, поради които е счела, че прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение е предоставило на това дружество икономическо предимство, което то не би получило по общата правна уредба на несъстоятелността. Тя съответно описва анализа си на последиците от прилагането на този закон, а именно автоматично продължаване на дейността на NCHZ и възпрепятстване на масовите уволнения, при това независимо от промяната на икономическото положение на дружеството и въпреки че същото не е било в състояние да върне паричните си задължения, по-специално към различни публични субекти. Комисията отбелязва също оценката си, че това автоматично продължаване на дейността на NCHZ е предоставило на неговите клиенти и доставчици гаранция, която не би съществувала в нормално производство по несъстоятелност.
- 50 В допълнение, противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията посочва причините, поради които счита, че прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение не отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика и тя не „свежда логическия си анализ до виждането, че прилагането на въпросния закон [...] се основава на обществено-политически съображения, които частен кредитор не би отчел“. Всъщност, след като формулира тази преценка, Комисията, противно на твърденията на жалбоподателя, отговаря и на доводите на словашките власти относно становищата на първия синдик и на синдика. В това отношение Комисията посочва причините, поради които, от една страна, отхвърля както анализа от 26 октомври 2009 г., така и този от март 2014 г. и от друга страна, счита, че не разполага с доказателства, че компетентният съвет е щял да се произнесе в полза на продължаването на дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелността. Тя също така посочва, че счита анализа от март 2014 г., основаващ се на използваната методология за анализа на посочения период, за много кратък, хипотетичен и съставен ex post, препращайки в това отношение към различни точки от три решения на съдилищата на Съюза, в които се приема, че при прилагането на критерия за частния инвеститор релевантни са само наличните данни и предвидимите развития към момента на вземане на съответното решение от държавата. Комисията освен това посочва, че според нея словашките власти не са доказали, че в началото на производството по несъстоятелност или през 2010 г. продължаването на дейностите на NCHZ действително е щяло да бъде одобрено въз основа на надлежно изготвен задълбочен анализ и обсъждане от всички засегнати страни. Накрая, тя отбелязва разликата в икономическото положение на кредиторите при вземането на решението в началото на втория период.
- 51 Освен това твърдението на жалбоподателя, че Комисията не е обяснила причините, поради които компетентният съвет е щял да се произнесе против продължаването на дейността на NCHZ, не се отнася до пълнотата на мотивите на обжалваното решение, а е свързано с несъгласието на жалбоподателя с основателността на логиката, следвана от Комисията при нейния анализ и заключенията ѝ, в смисъл че жалбоподателят не е съгласен, че не е било доказано какво е щяло да бъде решението на компетентния съвет. Въпросът за изпълнението на задължението за мотивиране и този за основателността на мотивите на обжалваното решение впрочем трябва да се разграничават в съответствие с цитираната съдебна практика в точка 42 по-горе.
- 52 Поради това не може да се заключи, че обжалваното решение е опорочено поради липса на мотиви, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на държавна помощ, предоставена на NCHZ, и третото основание съответно трябва да се отхвърли.

Б. Първата и втората част от първото основание: липса на прехвърляне на държавни ресурси и липса на икономическо предимство, предоставено на NCHZ

- 53 Първото основание, изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, се състои от три части. В рамките на първата част жалбоподателят оспорва констатацията, че обявяването на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ е довело до прехвърляне на държавни ресурси. В рамките на втората част той твърди, че тази мярка не е предоставила икономическо предимство на NCHZ. В рамките на третата част жалбоподателят твърди, че дори Комисията да е имала основание да заключи, че държавна помощ в полза на NCHZ е предоставена предвид първата мярка, тя е допуснала явна грешка в преценката при изчисляването на размера на помощта.
- 54 Според Общия съд е уместно най-напред да се разгледат първите две части от първото основание, свързани с обявяването на разглежданата мярка за държавна помощ, а третата част от същото основание, свързана с изчисляването на размера на помощта, ще бъде разглеждана след анализа на второто основание.
- 55 В рамките на първата част от първото основание жалбоподателят твърди, че преценката на Комисията в съображения 75—77 от обжалваното решение не доказва прехвърлянето на държавни ресурси поради обявяването на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“. На първо място, той твърди, че обявяването на NCHZ за дружество със стратегическо значение не е довело до такова прехвърляне, тъй като словашката държава не е трябвало да поема никаква допълнителна тежест спрямо тежестта, която щяло да трябва да се поеме, ако бе следвано производството по несъстоятелност по общата правна уредба. Според жалбоподателя от съдебната практика следва, че за да има прехвърляне на държавни ресурси, е необходимо повече от абстрактен риск от увеличаване на публичните задължения чрез продължаване на експлоатацията на дружество в хода на производството по несъстоятелност, тъй като увеличаването на публичните задължения е последица, присъща за прилагането на съответния закон за несъстоятелността. Жалбоподателят препраща в това отношение към решение от 1 декември 1998 г., Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, т. 36, 41 и 43). На второ място, в становището си по изявлението при встъпване той твърди, че е невъзможно естествените последици от продължаването на дейността по време на производството по несъстоятелност да се считат за „фактически отказ от публичните вземания“. Според него, ако този довод се приеме, всяко продължаване на дейността, придружено с нарастване на парични задължения към публичните кредитори по време на производство по несъстоятелност, може да се приравни на прехвърляне на държавни ресурси. На трето място, в писмената реплика жалбоподателят отбелязва съгласието си, че критерият, изведен в решение от 1 декември 1998 г., Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), за да се установи дали са прехвърлени държавни ресурси, е доста близък до критерия, позволяващ да се установи дали е предоставено икономическо предимство.
- 56 В рамките на втората част от първото основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, що се отнася до наличието на предоставено икономическо предимство на NCHZ поради обявяването на това дружество за „дружество със стратегическо значение“. На първо място, NCHZ не получило никакво предимство, което не би получило по общата правна уредба на несъстоятелността, тъй като при всички положения кредиторите му щели да изберат продължаването на неговата дейност и тъй като временната забрана на масовите уволнения била от полза само за словашката държава, а не за NCHZ. На второ място, прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение отговаряло на критерия за оператора в условията на пазарна икономика, тъй като било икономически изгодно за публичните кредитори.
- 57 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

1. Припомняне на съдебната практика

- 58 Най-напред трябва да се припомни, че квалифицирането като помощ изисква всички условия по член 107, параграф 1 ДФЕС да бъдат изпълнени. Съответно, първо, трябва да е налице намеса на държавата или чрез ресурси на държавата. Второ, тази намеса трябва да може да засегне търговията между държавите членки. Трето, тя трябва да предоставя селективно предимство на ползващия се от нея. Четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. решение от 13 декември 2018 г., *AlzChem/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, т. 59 (непубликувано) и цитираната съдебна практика).
- 59 Според постоянната съдебна практика само предимствата, предоставени пряко или непряко чрез държавни ресурси или представляващи допълнителна тежест за държавата, следва да се считат за помощи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Всъщност от самия текст на тази разпоредба и от установените в член 108 ДФЕС процесуални правила следва, че предимствата, предоставяни по друг начин, а не чрез ресурси на държавата, не попадат в приложното поле на въпросните разпоредби (вж. в този смисъл решения от 17 март 1993 г., *Sloman Neptun*, C-72/91 и C-73/91, EU:C:1993:97, т. 19, от 1 декември 1998 г., *Ecotrade*, C-200/97, EU:C:1998:579, т. 35 и от 13 март 2001 г., *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, т. 58).
- 60 Трябва впрочем да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика не е необходимо във всички случаи да се установява, че е било извършено прехвърляне на държавни ресурси, за да може предоставеното на едно или на няколко предприятия предимство да се счете за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС (решение от 28 март 2019 г., *Германия/Комисия*, C-405/16 P, EU:C:2019:268, т. 55; вж. също в този смисъл решения от 15 март 1994 г., *Vanco Exterior de España*, C-387/92, EU:C:1994:100, т. 14 и от 19 май 1999 г., *Италия/Комисия*, C-6/97, EU:C:1999:251, т. 16).
- 61 Понятието „помощ“ включва не само положителни престации, като например субсидии, но и други видове намеса, които под различни форми облекчават тежестите, обичайно натоварващи бюджета на едно предприятие, и които съответно, без да бъдат субсидии в строгия смисъл на думата, са от същото естество и пораждат идентични последици (вж. решение от 21 март 2013 г., *Комисия/Buczek Automotive*, C-405/11 P, непубликувано, EU:C:2013:186, т. 30 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 19 март 2013 г., *Voцугues и Voцугues Télécom/Комисия* и др. и *Комисия/Франция* и др., C-399/10 P и C-401/10 P, EU:C:2013:175, т. 101 и цитираната съдебна практика).
- 62 Освен това съгласно съдебната практика понятието за държавна помощ, така както е определено в Договора, има правен характер и трябва да се тълкува въз основа на обективни фактори. Поради тази причина съдът на Съюза по принцип трябва да упражнява цялостен контрол по въпроса дали дадена мярка попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, като отчита както конкретните обстоятелства по отнесения до него спор, така и техническия характер или сложността на направените от Комисията преценки (решение от 22 декември 2008 г., *British Aggregates/Комисия*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, т. 111).
- 63 В това отношение трябва да се припомни, че несъмнено в рамките на контрола, който упражнява върху направените от Комисията сложни икономически преценки в областта на държавните помощи, съдът на Съюза не следва да замества преценката на Комисията със своята икономическа преценка (решения от 24 януари 2013 г., *Frucona Košice/Комисия*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, т. 75 и от 21 март 2013 г., *Комисия/Buczek Automotive*, C-405/11 P, непубликувано, EU:C:2013:186, т. 49).
- 64 Съдът на Съюза обаче трябва по-специално да провери не само фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да

се прецени дадена сложна ситуация, както и дали могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (решения от 24 януари 2013 г., Frucona Košice/Комисия, C-73/11 P, EU:C:2013:32, т. 76 и от 21 март 2013 г., Комисия/Buczek Automotive, C-405/11 P, непубликувано, EU:C:2013:186, т. 50).

2. Обжалваното решение

- 65 Доводите на Комисията в обжалваното решение относно наличието на предоставено икономическо предимство на NCHZ поради обявяването на това дружество за „дружество със стратегическо значение“ са изложени в точки 44—48 по-горе.
- 66 Що се отнася до използването на държавни ресурси в резултат на първата мярка, Комисията счита, че „[п]о силата на обявяването на дружеството за дружество [със] стратегическо значение дейността на [NCHZ] е била запазена, макар да е имало определен риск (който всъщност се е реализирал), че приходите няма да са достатъчни за покриване на оперативните разходи за стопанските дейности в периода на несъстоятелност, включително социалноосигурителните вноски и други задължения към държавата“ (съображение 74 от обжалваното решение). Тя добавя, че „продължаването на дейността и натрупването на допълнителни задължения в резултат от прилагането на [Закона за дружествата със стратегическо значение] е направило по-трудно за съществуващите публични кредитори на NCHZ да възстановят дължимите им дотогава суми“ (съображение 76 от обжалваното решение). Комисията заключава, че предоставянето на NCHZ на статут на дружество със стратегическо значение е довело до предоставяне на държавни ресурси под формата на пропуснати ползи от публични задължения, които NCHZ не е погасило през първия период на несъстоятелността (съображение 77 от обжалваното решение).

3. Квалифицирането от Комисията на първата мярка като държавна помощ

- 67 Най-напред, що се отнася до условията, които трябва да са изпълнени, за да може определена намеса да бъде квалифицирана като държавна помощ в съответствие с цитираната съдебна практика в точка 58 по-горе, трябва да се констатира, че жалбоподателят не оспорва нито селективния характер на първата мярка, нито годността ѝ да засегне търговията между държавите членки.
- 68 Освен това трябва да се отбележи, че макар с доводите си в подкрепа на настоящата част от първото основание жалбоподателят да не оспорва отговорността на държавата за първата мярка, той посочва, че иска да оспори включването във въпросната мярка на държавни ресурси — в смисъл на допълнителна тежест за държавата или публични субекти — и иска да докаже, че NCHZ е нямало да се окаже в различно положение, ако за положението му са се прилагали разпоредбите от Закона за несъстоятелността. Трябва обаче да се констатира, че с тези доводи жалбоподателят поставя под въпрос главно наличието на икономическо предимство. Що се отнася до извършения от жалбоподателя анализ на условието, свързано с наличието на предимство, в жалбата той освен това препраща към „посочените по-горе доказателства“, а именно изложените от него относно понятието за прехвърляне на държавни ресурси, и посочва, че от тях ясно следва, че NCHZ не е получило никакво предимство, което това дружество е нямало да получи по общата правна уредба на несъстоятелността. Тези доводи на жалбоподателя съответно трябва да се отнесат към анализа на втората част от първото основание и първите две части от това основание трябва да бъдат разгледани заедно.

- 69 За да се прецени наличието на предоставено икономическо предимство на NCHZ поради първата мярка и законосъобразността на обжалваното решение в това отношение, трябва да се отбележи, че макар жалбоподателят и Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, да са съгласни, че решение от 1 декември 1998 г., *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579) е релевантно за разглеждания случай, от него те извеждат различни заключения.
- 70 Жалбоподателят счита, че за да се прецени дали прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение е предоставило икономическо предимство на NCHZ, трябва да се извърши проверка на два етапа. На първо място, трябвало да се установи дали въпросният закон е позволил на NCHZ да ползва икономическо предимство, което това дружество е нямало да ползва при прилагане на Закона за несъстоятелността, и да се провери „алтернативният сценарий“, а това налагало извършване на хипотетичен анализ *a posteriori*. При отрицателен отговор на първия въпрос наличието на икономическо предимство можело да се изключи, тъй като на практика NCHZ не било облагодетелствано повече, отколкото щяло да бъде по общата правна уредба на несъстоятелността. На второ място, при утвърдителен отговор на първия въпрос наличието на икономическо предимство можело да се отхвърли, ако при прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение словашката държава е действала като оператор в условията на пазарна икономика и поради това прилагането на този закон е съответствало на икономическите интереси на посочената държава.
- 71 Комисията обаче счита, че защитаваната от жалбоподателя позиция изправва от съдържание съдебната практика относно критерия за оператора в условията на пазарна икономика.
- 72 Трябва да се отбележи, че съгласно решения от 1 декември 1998 г., *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579, т. 45) и от 17 юни 1999 г., *Piaggio* (C-295/97, EU:C:1999:313, т. 43) прилагането към предприятие на режим, дерогиращ правилата от общата правна уредба на несъстоятелността, трябва да се счита за водещо до предоставяне на държавна помощ в две хипотези. В първата хипотеза по същество е установено, че на това предприятие е разрешено да продължи своята стопанска дейност при обстоятелства, при които такава възможност е щяла да бъде изключена при прилагане на правилата от общата правна уредба на несъстоятелността. Във втората хипотеза по същество е установено, че това предприятие се е ползвало с едно или няколко предимства — например държавна гаранция, намалена данъчна ставка, освобождаване от задължение за заплащане на глоби и други парични санкции или ефективен пълен или частичен отказ от публичните вземания — за които не би могло да претендира друго неплатежоспособно предприятие при прилагане на правилата от общата правна уредба на несъстоятелността.
- 73 Именно с оглед на тези бележки трябва да се провери преценката на първата мярка, извършена от Комисията в обжалваното решение, за да се установи дали не е допуснала грешка, като е заключила, че чрез тази мярка на NCHZ е предоставена държавна помощ.
- 74 В това отношение, на първо място, трябва да се разгледат условията, при които продължаването на дейността на NCHZ е било разрешено в резултат от прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение, и последиците, свързани с това прилагане. На второ място, трябва да се разгледа твърдението на жалбоподателя, че решението на словашката държава да приложи към NCHZ Закона за дружествата със стратегическо значение, отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика. На трето място, трябва да се разгледат твърденията на жалбоподателя, че положението е щяло да бъде същото, ако за NCHZ бе приложена общата правна уредба на несъстоятелността.

а) Условието за прилагане към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение поради обявяването му за „дружество със стратегическо значение“ и последиците, свързани с прилагането

- 75 Установено е, че в разглеждания случай поради обявяването на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ първият синдик не е имал друг избор и е можел само да продължи експлоатацията на NCHZ, която се е изисквала поради прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение (съображение 80 от обжалваното решение). Следователно през първия период на несъстоятелността, по време на който за NCHZ се е прилагал посоченият закон, това дружество е трябвало да продължи своята дейност, независимо от икономическото му положение и независимо от каквито и да било съображения, свързани с интереса на кредиторите му, при това дори неговите парични задължения да се увеличават и да надхвърлят приходите му (съображения 78, 80 и 81 от обжалваното решение).
- 76 При това положение, макар дейността на NCHZ да е била на загуба в края на 2009 г. — което е отбелязано в анализа от 26 октомври 2009 г. — публичните кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност с вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност са били поставени в положение да трябва да търпят много вероятно увеличаване на неизплатените им задължения в период, неподлежащ на скъсяване.
- 77 В това отношение обстоятелството, че при прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение автоматичното продължаване на дейността на NCHZ е съчетано с възпрепятстване на масовите уволнения, е подхранвало още повече риска от увеличаване на парични задължения на NCHZ, по-специално за публичните кредитори, сред които е Sociálna poisťovňa, a.s. (социалноосигурително дружество, Словакия) и Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (здравноосигурително дружество, Словакия). Всъщност поради въпросното възпрепятстване оперативните разходи на NCHZ не е можело да се ограничат чрез намаляване на персонала. NCHZ впрочем е трябвало да може да се разплаща със своите доставчици при автоматичното продължаване на дейността си и предвид финансовото си положение NCHZ не е можело успоредно с това да поеме изцяло социалните разходи към двата посочени по-горе публични кредитора. Трябва да се отбележи, че за сметка на това посоченото възпрепятстване му е позволявало да запази персонала си, за да продължи своята дейност.
- 78 Освен това, както отбелязва Комисията в обжалваното решение (съображения 85 и 86 от обжалваното решение), първата мярка е дала на клиентите сигурност за запазването на дейността на NCHZ през целия първи период на несъстоятелността.
- 79 Следователно Комисията не е допуснала грешка при посочването на последиците от прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение.

б) Твърдението на жалбоподателя, че решението на словашката държава да обяви NCHZ за „дружество със стратегическо значение“, отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика

- 80 Според жалбоподателя прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика, тъй като било икономически изгодно за публичните кредитори. На първо място, критерият за оператора в условията на пазарна икономика не се прилагал само за мерките, които могат теоретично да се вземат от частните оператори, но и за мерките, които засягат суверенитета на държавата и съответно могат да се вземат само от нея, аналогично на законодателните актове. Освен това общественно-политическите съображения не изключвали възможността за изпълнение на

критерия за оператора в условията на пазарна икономика, тъй като член 107, параграф 1 ДФЕС не правел разграничение между различните цели на мерките или различните причини за тях, а ги дефинирал само според последиците им.

- 81 На второ място, критерият за частния кредитор бил приложим не само за частноправните вземания на държавата, но и за публичноправните ѝ вземания, като например свързаните със заплащането на социалноосигурителни вноски. В разглеждания случай този критерий бил изпълнен, тъй като продължаването на дейността на NCHZ трябвало да се счита за явно най-благоприятния сценарий от икономическа гледна точка за публичните кредитори. За да се извърши това съпоставяне, предвид трябвало да се вземат всички известни релевантни данни към датата на приемане на първата мярка.
- 82 Първо, според жалбоподателя всички публични кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, хирографарни и привилегирани, са имали явен интерес от продължаването на дейността на NCHZ, тъй като това е бил единственият начин да си осигурят поне частично погасяване на вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, и за тях не съществувал никакъв риск от понасяне на по-тежка финансова тежест. От решението на словашката държава за обявяване на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ ясно било видно, че тя е знаела, че положението на тези кредитори би се оказало по-лошо при ликвидация на дружеството.
- 83 Второ, по време на официалната процедура по разследване словашките власти представили подробна информация, доказваща че към датата на приемане на първата мярка продължаването на дейността на NCHZ било и най-добрият икономически вариант, ако се отчете възможното увеличаване на неиздължения пасив по време на продължаването на експлоатацията. Доказано било например, че положението на социалноосигурителното дружество, което било най-големият публичен кредитор от периода след откриването на производството по несъстоятелност, щяло да бъде явно по-лошо при незабавна ликвидация на NCHZ. В обжалваното решение Комисията впрочем дори не отбелязала тези доводи. В писмената реплика жалбоподателят добавя, че се стига до ненужно ограничение, ако са прави разграничение между разходите, които щели да бъдат понесени от социалноосигурителното дружество, от една страна, при продължаване на експлоатацията на NCHZ и от друга страна, при незабавна ликвидация на NCHZ.
- 84 Трето, жалбоподателят твърди, че нито в обжалваното решение, нито пред Общия съд Комисията оспорва верността на представените цифрови стойности.
- 85 Съгласно съдебната практика критерият за частния кредитор налага поведението на публичен кредитор да се сравни с това на частен кредитор, който се намира във възможно най-близко положение. Могат да се изискват доказателства, показващи че решението на държавата се основава на икономически оценки, сравними с тези, които би направил частен кредитор (вж. в този смисъл решение от 18 май 2017 г., *Fondul Proprietatea*, C-150/16, EU:C:2017:388, т. 25 и 26 и цитираната съдебна практика).
- 86 Критерият за частния кредитор обаче не може да се счете за приложим в разглеждания случай. В хода на административното производство словашката държава всъщност не е представила никакви доказателства, показващи, че е взела решението да обяви NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ в рамките на икономически по естеството си процес и в качеството си на кредитор, а не в качеството си на носител на публична власт (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 5 юни 2012 г., *Комисия/EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 81 и 82).
- 87 При всички положения съгласно съдебната практика, ако се окаже, че Комисията има съмнения за приложимостта на посочения критерий, тя трябва да извърши цялостна преценка, като освен доказателствата, представени от държавата членка, вземе предвид всички други релевантни в

разглеждания случай доказателства, позволяващи ѝ да определи дали разглежданата мярка произтича от качеството на икономически оператор или от това на носител на публична власт на държавата членка. По-специално релевантни в това отношение могат да бъдат естеството и предметът на мярката, контекстът, в който тя се вписва, както и преследваната цел и приложимите за нея правила. Напротив, икономически оценки, изготвени след приемането на мярката, установяването със задна дата на реалната рентабилност на приетата мярка от съответната държава членка или по-късни обосновки на избора на действително възприетия способ не са достатъчни, за да се докаже, че тази държава членка е взела такова решение в качеството си на икономически оператор предварително или едновременно с приемането на мярката (вж. в този смисъл и по аналогия, решение от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 85 и 86).

- 88 От Закона за дружествата със стратегическо значение и от решението на словашкото правителство да предостави на NCHZ статут на дружество със стратегическо значение впрочем следва, че единствената цел на словашката държава е била да се избегнат отрицателните последици от спирането на дейността на NCHZ за функционирането и конкурентоспособността на цялата химическа промишленост в Словакия, както и отрицателното отражение върху заетостта в засегнатия регион, като бъде застрашена словашката икономика. Същевременно, противно на твърденията на жалбоподателя, от решението на словашката държава да обяви NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ не следва, че тя е знаела, че положението на публичните кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност би било по-лошо при ликвидация на това дружество.
- 89 Както твърди Комисията, възпрепятстването на масовите уволнения се е вписвало в логиката на главната цел на Закона за дружествата със стратегическо значение, а именно продължаване на дейностите на такива дружества, което без никакво съмнение е щяло най-малкото да се окаже трудно и дори невъзможно, ако, що се отнася до NCHZ, взетите мерки от действащия синдик са могли да доведат до значително намаляване на персонала.
- 90 Освен това, на първо място, доводите на жалбоподателя предполагат да се приеме, че е възможно държавата да се счете за единствен публичен кредитор. Този подход обаче е отхвърлен в решение от 13 декември 2018 г., AlzChem/Комисия (T-284/15, EU:T:2018:950, т. 184 —196 (непубликувани).
- 91 Освен това, както Комисията отбелязва по същество в обжалваното решение (съображения 81, 83, 87 и 88 от обжалваното решение), не съществува никакво достатъчно и актуално проучване на прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение, в което продължаването на дейността на това дружество да е анализирано спрямо интересите на публичните кредитори, при положение че за целите на приложимостта и прилагането на критерия за частния кредитор релевантни са само наличните данни и предвидимите развития към момента на вземане на съответното решение (вж. в този смисъл и по аналогия, решение от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 105). Жалбоподателят впрочем подчертава, че „не може да провери дали такива задълбочени оценки [за това, че положението на публичните кредитори от периода преди откриването на производството по несъстоятелност е щяло да бъде по-лошо при ликвидация на NCHZ] са били извършени преди приемането на решението [NCHZ да бъде обявено за „дружество със стратегическо значение“]“. Той уточнява също, че поради това обявяване действащият синдик не е могъл да извърши изчерпателен анализ по това време, в смисъл — както жалбоподателят уточнява в хода на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд — че не е трябвало да извършва този анализ поради прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение.
- 92 На второ място, дори да се отчете само положението на социалноосигурителното дружество, както словашките власти също посочват във втория си отговор до Комисията от 29 ноември 2013 г., доводите на жалбоподателя не могат да се приемат. Той твърди, че при незабавна

ликвидация посоченото дружество, което е най-големият публичен кредитор от периода след откриването на производството по несъстоятелност, е щяло да се окаже с вземане от над 3 милиона EUR, но не посочва размера на вземането на същото дружество при продължаване на дейността на NCHZ, който би трябвало да се оцени към момента на обявяване на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“, както се изисква в цитираната съдебна практика в точка 91 по-горе.

93 В допълнение изложеното в писмената реплика твърдение на жалбоподателя, че словашката държава е отчела необходимостта при ликвидация на NCHZ да изплати обезщетения за безработица чрез социалноосигурителното дружество, трябва да се отхвърли. В това отношение жалбоподателят твърди, че обезщетения за безработица е щяло да трябва да се изплащат за бившите работници и служители на NCHZ и за тези от другите дружества, които са пряко засегнати от ликвидацията, и че общият размер на тези плащания е щял да бъде много по-голям от размера на твърдяната помощ. Впрочем, ако такива обезщетения е трябвало да се изплащат, те е нямало да се изплатят на NCHZ, а на работници и служители, някои от които работещи в други дружества, различни от NCHZ. Следователно възможността словашката държава да се окаже длъжник към бивши работници и служители на NCHZ или на други дружества, не може да се вземе предвид, когато трябва да се анализира поведението ѝ в качеството на кредитор на NCHZ. Както изтъква Комисията, жалбоподателят признава, че е било възможно словашката държава да се окаже облагодетелствана в качеството на публичен орган, отговарящ за плащанията за безработица на бивши работници и служители, но не словашката държава в качеството на кредитор на NCHZ, което прави ирелевантни представените от него цифрови стойности, ако се допусне че са точни. В това отношение всъщност трябва да се констатира, че логическият анализ на жалбоподателя се основава на предположения, както по отношение на броя на евентуално засегнатите работници и служители, така и по отношение на извършеното цифровото изражение.

94 Поради това, ако се допусне, че критерият за оператора в условията на пазарна икономика е приложим в разглеждания случай, твърдението на жалбоподателя, че прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение отговаря на този критерий, трябва да бъде отхвърлено.

в) Твърдението на жалбоподателя, че положението е щяло да бъде същото, ако за NCHZ бе приложена общата правна уредба на несъстоятелността

95 Жалбоподателят се позовава на редица фактически данни и твърди, че прилагането към NCHZ на Закона за несъстоятелността е щяло да доведе до същото положение като създаването се с прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение към това дружество, което съответно не получило никакво допълнително предимство при продължаването на дейността си, наложено със Закона за дружествата със стратегическо значение.

1) Твърдението, че първият синдик се произнесъл в полза на продължаването на експлоатацията на NCHZ преди приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение

96 На първо място, жалбоподателят твърди, че на 14 октомври 2009 г. — тоест преди приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение — първият синдик се е произнесъл в полза на продължаването на дейността на NCHZ. За да подкрепи това твърдение, жалбоподателят препраща към изявление, цитирано от осведомителна агенция. Трябва обаче да се констатира, че това е по-скоро изявление за намерение отколкото решение, което може да ангажира първия синдик, тъй като той посочва, че „[ще направи] всичко по [н]еговите сили, за

да запази предприятието работещо“. Отбелязва се освен това, че въпросният синдик трябва също така да предостави на съответния словашки министър икономически анализ относно запазването на продължаването на дейността на NCHZ, който е представен на 26 октомври 2009.

- 97 На второ място, според жалбоподателя първият синдик е счел, че правните условия за продължаване на дейността на NCHZ са изпълнени, което той разяснил в речта си пред работниците и служителите на NCHZ по време на среща, проведена на 20 октомври 2009 г. Жалбоподателят обаче цитира само част от въпросната реч. В нея първият синдик действително отбелязва, че първоначалната преценка го е накарала да заключи, че стойността на NCHZ като функциониращо дружество е значително по-висока спрямо продажбата на активите по друг начин. Той обаче също така добавя, че друга и не по-маловажна причина за решението му да продължи експлоатацията е икономическото и социално значение на субекта в несъстоятелност за целия засегнат регион и не само за „малкия брой“ служители на NCHZ, но също за техните семейства. Тези две причини, а именно икономическата стойност на NCHZ и социалното отражение, впоследствие освен това се повтарят в речта му. Втората посочена причина впрочем съвпада с отбелязаната при приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение. Следователно решението на първия синдик не може да се счита за свързано само с анализа на икономическото положение на NCHZ.
- 98 На трето място, жалбоподателят се позовава на анализа от 26 октомври 2009 г. В самото начало трябва да се констатира, че онова, което жалбоподателят квалифицира като анализ, е презентация, съдържаща графики, изброявания на обобщени съображения за икономическите резултати за периода от януари до ноември 2009 г., икономическите мерки на първия синдик за четвъртото тримесечие на 2009 г., икономическия план за 2010 г., както и заключителна част от три точки.
- 99 Първо, жалбоподателят твърди, че повечето от мерките, посочени в анализа от 26 октомври 2009 г., се основават на промени на пазара или на преговори с частноправни субекти, но това изобщо не следва от представения документ. В допълнение, както изтъква Комисията, трябва да се отбележи, че някои мерки — като например данъчни облекчения — са предполагали намеса от публичните органи.
- 100 Второ, в анализа от 26 октомври 2009 г. първият синдик действително заключава, както твърди жалбоподателят, че NCHZ трябва да се запази работещо, за да се продаде като работещо предприятие и съответно по най-добрия начин да се удовлетворят кредиторите на NCHZ. Той обаче добавя, че „ще действа стриктно, така че да гарантира никакъв текущ пасив, присъщ за експлоатацията на дружеството, да не се натрупа по време на експлоатацията на [NCHZ]“. Следователно, дори през октомври 2009 г. първият синдик да е считал, че решението да продължи дейностите на NCHZ, тогава е било най-добрия вариант, това не означава, че посоченото решение би останало непроменено предвид развитието на икономическото положение на NCHZ през 2010 г.
- 101 Трето, жалбоподателят твърди, че анализът от 26 октомври 2009 г. е подкрепен от цифровите стойности за производството и от новите поръчки, направени от септември до ноември 2009 г., които доказвали, че NCHZ продължавало да бъде работещо, тъй като тези резултати били подобни на постигнатите през предходните осем месеца на 2009 г., и че е било напълно основателно да се счита, че дейността на дружеството ще позволи да се привлекат инвеститори, но трябва да се отбележи, от една страна, че важноста, която трябва да се придаде на запазването на равнището на направените поръчки, е ограничена поради направеното през октомври 2009 г. обявление във връзка с приемането на закон за дружествата със стратегическо значение. В допълнение от втория отговор на словашките власти до Комисията от 29 ноември

2013 г. следва, че по това време по-скоро е имало тенденция към спад както на приходите от продажбите, така и на новите поръчки. От друга страна, доводите на жалбоподателя се основават на чисти предположения за наличието на бъдещи инвеститори.

102 Следователно, дори ако се приеме, че отвъд обикновено изявление за намерения първият синдик се е произнесъл в полза на продължаването на експлоатацията на NCHZ преди приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение — което Комисията, изглежда, е склонна да приеме — това обстоятелство при всички положения не може да означава, че той непременно е щял да остане на същото мнение през целия първи период на несъстоятелността, нито че синдикът е щял да го следва.

2) Твърдението, че първоначалното решение на първия синдик щяло да бъде потвърдено от компетентния съвет

103 Според жалбоподателя нищо не позволява да се приеме, че компетентният съвет нямало да потвърди първоначалното решение на първия синдик. Според него вече е било ясно, че при ликвидация на NCHZ кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност нямало да получат нищо от вземанията си и съответно не са имали какво да губят, гласувайки в полза на продължаването на дейността на дружеството, и че както привилегированите кредиторите, така и комитетът на кредиторите и съдът по несъстоятелността са щели да подкрепят продължаването на дейността на NCHZ. В подкрепа на това твърдение жалбоподателят се позовава на анализа от март 2014 г., който бил извършен ex post по изрично искане на Комисията. Според жалбоподателя е очевидно, че разходите за прочистване на обекта са щели да възлязат на милиони евро и да се ползват с предимство спрямо вземанията от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Той освен това твърди, че икономическите показатели през 2009 г. били несъмнено по-добри от тези през 2010 г. и че макар реалното развитие на NCHZ да било повлияно отрицателно от някои промени на пазара, настъпили през 2010 г., последните не можело да се предвидят в края на 2009 г. Жалбоподателят освен това твърди, че дори продължаването на дейността на NCHZ да не е било в интерес на публичните хирографарни кредитори от периода след откриването на производството по несъстоятелност, те нямало да могат да му се противопоставят.

104 В това отношение, на първо място, трябва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя се основават на предположения и твърдения, тъй като той се позовава на анализа от 26 октомври 2009 г., който не може да се счете за достатъчен (вж. т. 98—101 по-горе), и не посочва никакъв анализ, който да е извършен през първия период на несъстоятелността, като липсата на такъв анализ не е изненадваща, защото, както самият жалбоподател посочва (вж. т. 91 по-горе), каквито и да са били съдържанието и заключенията на направен тогава анализ, дейността на NCHZ е трябвало да продължи (съображение 80 от обжалваното решение). Освен това в третия си отговор до Комисията от 13 януари 2014 г. словашките власти посочват, че макар според тях взетите впоследствие решения да могат да служат за ясен показател, че компетентният съвет е щял да се произнесе в полза на продължаването на експлоатацията на NCHZ, онова, което този съвет е могъл да реши в крайна сметка през декември 2009 г., не им е известно.

105 На второ място, възможността равнището на цените на основните суровини и на някои продукти да се промени неблагоприятно, до което се е стигнало — както отбелязва жалбоподателят в писмената реплика — е фактор, който е трябвало да се вземе предвид от действащия синдик и компетентния съвет. Жалбоподателят твърди, че тези промени не са били предвидими, когато първият синдик се произнеса по продължаването на дейността на NCHZ, и е било възможно дори да не са били известни в края на 2009 г., но същевременно трябва да се отбележи, че в анализа от 26 октомври 2009 г. увеличаването на цената на енергията и намаляването на цената на продуктите са били посочени като причини, обясняващи

- отрицателните резултати между юни и юли 2009 г., и че въпросът за цената на стратегическите суровини най-малкото е бил отбелязан като рисков фактор при финансовото управление за четвъртото тримесечие на 2009 г.
- 106 На трето място, дори да се приеме за общоизвестно, че разходите за прочистване при спиране на дейността на NCHZ са щели да бъдат значителни, това не измества въпроса дали действащият синдик и компетентният съвет, включително *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин), действително са щели да приемат, че продължаването на дейността на NCHZ е разрешението, което трябва да се възприеме. В това отношение доводите на жалбоподателя се основават само на предположения.
- 107 Първо, не са известни решенията на членовете на компетентния съвет, които съгласно Закона за несъстоятелността би трябвало да се изпратят на *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) за произнасяне, а именно тези на привилегированите кредитори и на комитета на кредиторите.
- 108 Всъщност не е от съществено значение изтъкнатото от жалбоподателя обстоятелство, че *Fond národného majetku Slovenskej Republiky* (Фонд за държавна собственост на Словашката република) — който е публичен кредитор от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, едновременно хирографарен и привилегирован — посочва в изявление, приложено към първия отговор на словашките власти до Комисията от 2 септември 2013 г., че е щял да гласува в полза на продължаването на дейността на NCHZ. Изявлението на този субект е от юли 2013 г., тоест направено е след първия период на несъстоятелността.
- 109 Освен това жалбоподателят твърди, че кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност не са били изложени на никакъв риск, но същевременно пренебрегва факта, че видно от материалите по делото, вземанията на привилегированите кредитори са се увеличили през първия период на несъстоятелността. Той впрочем се позовава на цифровите стойности за увеличаването на вземанията на община Новаки (Словакия) и на *Environmentálny fond* (Екологичен фонд, Словакия) още в края на 2009 г., които данни са видни и от материалите по делото. Без да е налице по-обоснован анализ, съответно е неправилно да се приеме, че положението на тези кредитори е било толкова ясно, че те са могли да гласуват единствено в полза на продължаването на дейността на NCHZ.
- 110 В допълнение жалбоподателят твърди, че комитетът на кредиторите е бил съставен от петима частни кредитори, всичките хирографарни, които по това време са били частни, и на 11 януари 2010 г. те са гласували в полза на продължаването на дейността на NCHZ. Трябва впрочем да се констатира, че такова решение, а именно от 11 януари 2010 г., не може да бъде показателно, тъй като по това време за NCHZ вече са се прилагали разпоредбите от Закона за дружествата със стратегическо значение. Следователно това гласуване може да има единствено символична стойност и освен това е възможно да е било повлияно от прилагането на въпросния закон. Освен това няма никаква сигурност и дори индикация, че това гласуване е щяло да се повтори по идентичен начин, когато икономическото положение на NCHZ се влошава в хода на първия период на несъстоятелността през 2010 г.
- 111 Второ, тъй като *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) е трябвало да се произнесе след комитета на кредиторите и привилегированите кредитори, неговото решение изобщо не е сигурно, а в отговор на довод на Комисията жалбоподателят само твърди, че този съд щял да разпреди продължаването на дейността, както направил през 2011 г.
- 112 Трето, жалбоподателят твърди, че дори продължаването на дейността на NCHZ да не е било в интерес на публичните кредитори от периода след откриването на производството по несъстоятелност — включително социалноосигурителното дружество и здравноосигурителното дружество, чиито са около 83 % от всички непогасени задължения към публичните кредитори, натрупани след откриването на производството по несъстоятелност — тези кредитори нямало

да могат да се противопоставят на продължаването. Той добавя, че дори ако всички тези кредитори имали право да вземат отношение по продължаването на дейността на NCHZ — *quod pop* — било невъзможно възражението им да се отрази на крайното решение, тъй като общият размер на натрупаните след откриването на производството по несъстоятелност задължения възлиза на 8,5 милиона EUR в края на 2009 г., а вземания на публичните кредитори представлявали под 9 % от тази сума.

- 113 От разпоредбите от Закона за несъстоятелността, и по-специално от член 83, параграф 4, действително не следва, че при обстоятелствата в разглеждания случай социалноосигурителното дружество е можело да участва в производството пред *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) при вземането на решението за продължаване на експлоатацията на NCHZ (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2018 г., *AlzChem/Комисия*, T-284/15, EU:T:2018:950, т. 151 (непубликувано)).
- 114 Същевременно — ако се допусне, че всички представени от жалбоподателя цифрови стойности са доказани — трябва да се отбележи, че действителният синдик е отговорял за погасяването на задълженията от периода след откриването на производството по несъстоятелност. Допускането на увеличаването на паричните задължения на NCHZ през първия период на несъстоятелността впрочем е противоречало на това задължение. Трябва да се подчертае, както прави Комисията, че макар да е възможно субект в несъстоятелност действително да бъде експлоатиран дори когато трупа загуби, първият синдик изрично посочва, че ще действа по начин, гарантиращ до такова положение да не се стига (вж. т. 100 по-горе).
- 115 Освен това твърдението на жалбоподателя се основава на презумпцията, че компетентният съвет нямало да разгледа — или щял да счете за ирелевантни — възможните перспективи в края на 2009 г. за увеличаване на публичните вземания през 2010 г. при вземане на решение за продължаване на дейността на NCHZ. В хода на съдебното заседание, в отговор на въпрос на Общия съд, жалбоподателят признава, че при натрупване на твърде голям размер на паричните задължения в периода след откриването на производството по несъстоятелност при продължаване на експлоатацията кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност първи са щели да се обърнат към синдика, за да поиска спиране на дейността с цел да се запазят всички евентуални шансове за събиране на сумите по вземанията им.
- 116 На четвърто място, не могат да се приемат доводите на жалбоподателя, чрез които той оспорва неприемането от Комисията като доказателство на анализа от март 2014 г. — който самата тя поискала от словашките власти да предоставят и макар да не подлагала на съмнение верността му — тъй като според нея бил много кратък, хипотетичен и съставен *ex post* (съображение 87 от обжалваното решение).
- 117 От една страна, противно на твърденията на жалбоподателя, анализът от март 2014 г. най-малкото е непълен. Всъщност важно е било да се знаят потенциалните разходи, свързани с продължаването на дейността на NCHZ, за кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, които е можело да имат и вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност (вж. т. 109 по-горе). Анализът впрочем не дава никакви насоки в това отношение.
- 118 От друга страна, доводите на жалбоподателя, с които той оспорва преценката на Комисията относно хипотетичния характер на анализа от март 2014 г. и ирелевантността на извършването на анализ *ex post*, не могат да се приемат.
- 119 В това отношение жалбоподателят оспорва отхвърлянето от Комисията в обжалваното решение на доказателствата с довода, че са *ex post*, без да дава съществени обяснения, освен едно позоваване на съдебна практика в изолирана бележка под линия, въпреки че тази практика не

подкрепяла твърдението на Комисията, че анализът *ex post* е ирелевантен. Според жалбоподателя надеждността на анализа от март 2014 г. е изключително голяма, тъй като основните фактори за разходите, произтичащи от ликвидацията на NCHZ, са свързани с естеството на дейността на това дружество и с ангажиментите на химическата промишленост и нямамо да бъдат повлияни от каквато и да било промяна на икономическото положение на NCHZ в хода на производството по несъстоятелност. Комисията не оспорила фактите и въпросните цифрови стойности. Освен това при положение от този вид анализът *ex post* бил допустим (вж. в този смисъл решение от 29 март 2007 г., *Scott/Комисия*, T-366/00, EU:T:2007:99, т. 136—138). В допълнение поради прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение действащият синдик нямамо да може да извърши изчерпателен анализ по това време, което отличавало положението на NCHZ от положенията, по които е постановена съдебната практика, посочена от Комисията в бележка под линия 13 от обжалваното решение. Според жалбоподателя е важно да се направи ясно разграничение между критерия, изведен в решение от 1 декември 1998 г., *Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579)*, и критерия за оператора в условията на пазарна икономика. Докато при критерия за оператора в условията на пазарна икономика съмненията в релевантността на извършването на анализ *ex post* при определени обстоятелства били допустими, изискваният в това съдебно решение анализ —който щял да се изрази в определяне дали NCHZ е щяло да продължи дейността, включително при прилагане към него на общата правна уредба на несъстоятелността — изначално налагал извършването на хипотетичен анализ *ex post*. Съгласно критерия, изведен в това съдебно решение, трябвало да се прецени онова, което по всяка вероятност е щяло да стане, ако Законът за дружествата със стратегическо значение го нямаше.

- 120 Важно е да се отбележи, че противно на твърденията на жалбоподателя в точка 36 от решение от 1 декември 1998 г., *Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579)*, не се въвежда изискване само за „хипотетичен условен анализ“, а се цели да се даде отговор на твърдението на Комисията по делото, по което е постановено това решение, че намаляването на печалбите поради спорната мярка може да доведе до загуба на данъчни ресурси за държавата, което предполага прехвърляне на държавни ресурси поради наличието на въпросната мярка. Освен това в никоя друга точка от това решение не се въвежда изискване за „хипотетичен условен анализ“.
- 121 Що се отнася до преценката на Комисията относно характера *ex post* на анализа от март 2014 г. и неговата ирелевантност, не може да се отрече, че без прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение, от една страна, възпрепятстването на масовите уволнения нямаше да се наложи и от друга страна, продължаването на дейността на това дружество щеше да трябва да се решава от компетентния съвет и нямаше да бъде автоматично. В това отношение, противно на твърденията на жалбоподателя, в основата на съпоставянето на положението, създадо се поради прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение, и положението, което би се създадо, ако за NCHZ се прилагаше общата правна уредба на несъстоятелността, може да стои само анализ, основан на познаването на положението и съществуващите данни към момента, в който е трябвало да се вземе решението за евентуалното продължаване на дейността на NCHZ, и когато последното е обявено за „дружество със стратегическо значение“ (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Fennelly по дело *Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378*, т. 31).
- 122 Жалбоподателят впрочем не твърди, че анализът от март 2014 г. е реализиран чрез данни, които са актуални към момента на обявяване на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“. Впрочем от въпросния анализ, представен от жалбоподателя, следва, че синдикът не го е изготвил, основавайки се на наличните данни през 2009 г., а е използвал данни от декември 2010 г. с цел да установи дали тези данни са могли да бъдат валидни през декември 2009 г., като не ги преразглежда, а само приема, че някои от тях не се влияят от фактора време. Той впрочем подчертава наличието на трудности, свързани със събирането на данни, актуални към декември 2009 г.

- 123 Следователно не може да се приеме за сигурно, че анализът от март 2014 г. съответства на анализа на положението на NCHZ, който щеше да може да се направи, ако това дружество не бе обявено за „дружество със стратегическо значение“. Поради това трябва да се приеме, че преценката на Комисията в обжалваното решение — че анализът от март 2014 г. е ирелевантен, тъй като е хипотетичен и ex post — не е погрешна.
- 124 На пето място, според жалбоподателя никое доказателство не позволява да се установи, че незабавна ликвидация на NCHZ е щяла да представлява интерес. В подкрепа на този довод той твърди, че в обжалваното решение Комисията не анализира съдържанието на доказателствата, представени в хода на официалната процедура по разследване, а само демонстрира общо и произволно скептицизъм към тях (съображения 83, 84 и 87 от обжалваното решение), без да представи каквото и да било доказателство в подкрепа на виждането си, че компетентният съвет нямало да се съгласи дейността на NCHZ да продължи. Комисията не оспорила цифровите стойности и данните, представени от словашките власти, с което явно признала, че са верни.
- 125 В това отношение, противно на твърденията на жалбоподателя, трябва да се приеме, че именно засегнатата държава членка — в случая Словашката република — а не Комисията трябва да докаже, че положението е щяло да бъде същото, ако общата правна уредба на несъстоятелността, а не Законът за дружествата със стратегическо значение се бе приложила към NCHZ. Впрочем в обжалваното решение Комисията излага причините, поради които не е използвала предоставените за тази цел данни (вж. т. 98—101 и 116—123 по-горе), и противно на твърдението на жалбоподателя, трябва да се констатира, че не е признала за верни цифровите стойности и данните, предоставени от словашкото правителство. Поради това твърдението на жалбоподателя, че никое доказателство не показва, че незабавна ликвидация е щяла да представлява интерес, трябва да се отхвърли.
- 126 Освен това, предвид цитираната съдебна практика в точка 91 по-горе, отсъствието на достатъчно и актуално проучване на прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение, в което продължаването на дейността на това дружество да е анализирано спрямо интересите на публичните кредитори, обосновава липсата — противно на твърденията на жалбоподателя — на необходимост в обжалваното решение Комисията да отговаря на доводите на словашката държава относно разходите, които щяла да генерира ликвидацията на NCHZ за социалноосигурителното дружество и които се основавали на анализа от март 2014 г.
- 127 Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, не може да се заключи, че нищо не позволява да се приеме, че компетентният съвет е нямало да потвърди първоначалното решение на първия синдик.
- 128 Освен това трябва да се отхвърли направеното в отговор на довод на Комисията твърдение на жалбоподателя, че решението за продължаване на дейността на NCHZ така или иначе е щяло да се вземе и то не противоречи на решението на словашкото правителство да приложи към NCHZ Закона за дружествата със стратегическо значение. Според жалбоподателя последното решение трябва да се тълкува, като се има предвид, че икономическата и финансова криза по това време е в апогея си, и като се отчита, че под влияние на страха и може би с оглед на задаващите се избори през 2010 г. правителството е действало проактивно, без да разполага с конкретна информация за реалното положение на NCHZ и без първият синдик да е искал каквато и да било намеса на словашката държава.
- 129 Това твърдение на жалбоподателя не е убедително, тъй като отправна точка в него е виждането, че словашката държава е приела закон и е решила да го приложи само към едно дружество, без да разполага с конкретна информация за неговото положение. Трябва въпреки това да се припомни, че първият синдик е трябвало да представи информация на словашките власти, което той прави

с анализа от 26 октомври 2009 г. (вж. т. 96 по-горе). Ако посоката на решението, което би взел компетентният съвет тогава, е била толкова сигурна, колкото твърди жалбоподателят, не е имало никаква причина словашките власти да се съмняват в продължаването на дейността на NCHZ. Отбелязаното от жалбоподателя наличие на опасения с оглед на изборите обаче показва, че друго решение, а именно за ликвидация на NCHZ, е можело да се вземе от компетентния съвет предвид икономическото положение на NCHZ и перспективите за неговото развитие.

- 130 С оглед на гореизложеното твърдението на жалбоподателя, че ако за NCHZ бе приложена общата правна уредба на несъстоятелността, решението на действащия синдик щяло да бъде потвърдено от компетентния съвет, който съответно щял да вземе решение за продължаване на дейностите на NCHZ, трябва да се отхвърли.

3) Твърдението, че решение на компетентния съвет щяло да даде същата сигурност на клиентите и доставчиците като Закона за дружествата със стратегическо значение

- 131 На първо място, според жалбоподателя решение на компетентния съвет щяло да даде същата сигурност на клиентите и доставчиците като Закона за дружествата със стратегическо значение, противно на твърденията на Комисията (съображение 88 от обжалваното решение). Според него, дори въпросните твърдения да са верни — quod non — тази сигурност имала значение за степента на вероятност и размера на погасяването (частично) на паричните задължения на NCHZ само при продължаване на експлоатацията на дружеството, а не при незабавната му ликвидация. Жалбоподателят освен това оспорва преценката на Комисията, че наличието на по-добра гаранция, дадена на клиентите и доставчиците чрез прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение, за продължаване на дейността на NCHZ поне до изтичане на срока на действие на посочения закон се доказва от обстоятелството, че въпреки прилагането на този закон, през 2009 г. и 2010 г. NCHZ губи клиенти (съображения 85 и 86 от обжалваното решение).

- 132 В обжалваното решение Комисията приема, че с първата мярка на NCHZ и на третите лица, по-специално на неговите клиенти и доставчици, е дадена сигурност за продължаването на дейността на това дружество, при положение че продължаване на експлоатацията на дружество в несъстоятелност никога не би било гарантирано в нормални условия на несъстоятелност, и по този начин на NCHZ е осигурено привилегировано третиране спрямо неговите конкуренти в сходно положение (съображения 78, 85, 89 и 90 от обжалваното решение). Тя посочва, че въпреки защитата, осигурена с прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение, през 2009 г. и 2010 г. NCHZ губи някои клиенти, което е видно от икономическия анализ на синдика, изготвен след изтичането на срока на действие на този закон (съображение 86 от обжалваното решение). Според Комисията, „ако законът не е бил приложен към NCHZ, дружеството щеше да се сблъска с допълнителни отрицателни последици (като например преминаване на клиентите към по-сигурни доставчици), което би увеличило значително риска кредиторите да предпочетат да прекъснат дейността [на дружеството] на този етап“ (съображение 88 от обжалваното решение).

- 133 От обжалваното решение съответно ясно следва, че Комисията не само взема предвид положението към момента, в който за NCHZ се прилага Законът за дружествата със стратегическо значение, но възнамерява да покаже, че решението за спиране на експлоатацията на NCHZ е можело да се вземе през 2010 г., при положение че въпросният закон е действал през целия първи период на несъстоятелността, а именно малко повече от година, замразявайки положението през целия този период. Самият жалбоподател подчертава, че когато стратегията на синдика се окаже провалена, в съответствие с член 88, параграф 2 от Закона за несъстоятелността трябва да бъде свикан компетентният съвет.

- 134 Доводите на жалбоподателя не отчитат възможността кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, по-специално публичните, да се окажат с увеличаващи се вземания от периода след откриването на производството по несъстоятелност при продължаването на дейността на NCHZ през първия период на несъстоятелността, поради което, ако експлоатацията на NCHZ продължи, в техен интерес би било NCHZ да може да формира печалба с цел вземанията им от периода след откриването на производството по несъстоятелност да бъдат погасени, като в противен случай се стига до допълнителна загуба, добавяща се към загубата на вземането от периода преди откриването на производството по несъстоятелност. Както отбелязва Комисията (съображение 86 от обжалваното решение), в положение, при което се губят клиенти или доставчици, е било възможно тези кредитори да преразгледат позицията си през 2010 г., ако за NCHZ бе приложена общата правна уредба на несъстоятелността. Освен това е било възможно дори кредиторите само от периода преди откриването на производството по несъстоятелност да препоръчат спиране на дейността на NCHZ (вж. т. 115 по-горе).
- 135 Впрочем, както посочва жалбоподателят, макар прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение да не е гарантирало реалното извършване на доставките, то е гарантирало запазването на персонала поради възпрепятстването на масовите уволнения и е осигурявало сигурност, по-специално на клиентите и доставчиците, че дейността на NCHZ ще продължи поне до изтичането на срока на действие на посочения закон, независимо какви са неплатените суми по вземанията, по-специално публичните.
- 136 Жалбоподателят не представя нищо, с което да покаже начина, по който решение на компетентния съвет е щяло да даде същата сигурност на третите лица, при това като наложи продължаването на дейността на NCHZ за срок, еквивалентен на срока на прилагане на Закона за дружествата със стратегическо значение. По-специално не се твърди, че съгласно разпоредбите от Закона за несъстоятелността компетентният съвет е щял да може, или дори да предвиди, да определи такъв сигурен срок за продължаване на дейността на NCHZ. Жалбоподателят всъщност само твърди, че предвид срока на продължаване на дейността на NCHZ през втория период на несъстоятелността може да се предположи, че срокът на действие на решение на компетентния съвет за продължаване на дейността на NCHZ през последното тримесечие на 2009 г. е щял да бъде еквивалентен.
- 137 Освен това, що се отнася до загубата на клиенти през 2009 г. и 2010 г., отбелязана от Комисията в съображение 86 от обжалваното решение, жалбоподателят само отбелязва стабилността в края на 2009 г. От материалите по делото впрочем следва, че по това време тенденцията по-скоро е била към спад както на доходите от продажби, така и на новите поръчки (вж. т. 101 по-горе). Следователно не е било сигурно, че твърдяната от жалбоподателя стабилност е можела да продължи през първия период на несъстоятелността, ако се прилагаше общата правна уредба на несъстоятелността.
- 138 На второ място, в отговор на твърдение на Комисията, че положението на NCHZ в периода между обявяването на несъстоятелността и приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение, последвано от неговото прилагане към NCHZ, донякъде е било изкривено от информацията от публичния сектор, в която ясно се посочва, че изготвянето на законодателно решение е в ход, жалбоподателят твърди, че Комисията се позовава на редица изявления, но всички те са направени в един и същ ден, а именно 26 октомври 2009 г., при посещението на обекта на NCHZ от словашкия министър на икономиката. Според жалбоподателя, тъй като публичните изявления са направени едва десет дни преди приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение, последиците от тях засягат само периода, предхождащ това приемане, при положение че първите два месеца след подаването от NCHZ на молба за обявяване в несъстоятелност били решаващи за осигуряването на успеха на продължаването на неговата експлоатация по време на производството по несъстоятелност,

защото ръководството на NCHZ и първият синдик трябвало да започнат множество преговори с основните клиенти и доставчиците. Посочените по-горе изявления по-скоро били солидно доказателство за финансовата сила на NCHZ по време на производството по несъстоятелност.

- 139 В това отношение най-напред, както Комисията твърди, дори да се допусне, че NCHZ е приложило добра комуникационна стратегия, тя все пак не е можела да гарантира продължаването на търговските отношения на дружеството. По-нататък, вече бе посочено, че първият синдик е отбелязал намерението си да направи всичко възможно, за да запази NCHZ работещо. Накрая, както подчертава Комисията, от цитираната от нея първа статия, публикувана на 26 октомври 2009 г., е видно, че говорителят на словашкото министерство на икономиката обявява пред пресата, че изработването на закон за дружествата със стратегическо значение е в ход, и че сам по себе си този факт вече е дал сигурност на кредиторите на NCHZ. В същата статия се посочва, че в публичните си изявления словашкият министър на икономиката подчертава, че въпросният закон трябва да бъде известна гаранция за доставчиците, че няма да загубят вземанията си. В допълнение от цитираната от Комисията втора статия, публикувана на 26 октомври 2009 г., е видно, че същия ден при посещението си в NCHZ словашкият министър на икономиката представя закон за дружествата със стратегическо значение, чието изготвяне е в ход и който трябва да помогне на това дружество, а също и да осигури гаранции за кредиторите.
- 140 Следователно твърдението на жалбоподателя, че решение на компетентния съвет щяло да даде същата сигурност на клиентите и доставчиците като Закона за дружествата със стратегическо значение, трябва да се отхвърли.

4) Твърдението, че NCHZ не е ползвало никакво допълнително предимство при продължаването на своята дейност, наложено със Закона за дружествата със стратегическо значение

- 141 В писмената реплика, в отговор твърдение на Комисията, че продължаването на дейността на NCHZ на загуба вероятно се е отразило на йерархията на паричните задължения към кредиторите, изразявайки се евентуално във фактическия отказ на държавата от нейните вземания, жалбоподателят твърди, че по време на първия период на несъстоятелността действащият синдик е бил длъжен да прилага и обичайните правила за несъстоятелността, а когато дружество в несъстоятелност се експлоатира с оглед продажбата му при осигуряване на непрекъснатост на дейността, предпочитание трябвало да се даде на кредиторите с вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност, независимо от техния публичноправен или частноправен статут. NCHZ съответно не ползвало никакво допълнително предимство при продължаването на експлоатацията, предвидена в Закона за дружествата със стратегическо значение.
- 142 Тези доводи не могат да се приемат.
- 143 На първо място, жалбоподателят не може да твърди, че непогасените парични задължения не са произтичали от прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение, а по-скоро са произтичали основно от нормална експлоатация по време на несъстоятелност. Тези доводи всъщност предполагат, че предприятие в несъстоятелност непременно се експлоатира на загуба. Впрочем съгласно член 88, параграф 2 от Закона за несъстоятелността в такава хипотеза, независимо дали в началото на първия период на несъстоятелността, или по време на него, действащият синдик щеше да бъде длъжен да се обърне към компетентния съвет, за да получи указания относно продължаването на дейността на NCHZ, тъй като Законът за несъстоятелността отчита най-напред интереса на кредиторите. Кредиторите от периода преди откриването на производството по несъстоятелност щяха също да могат да изпратят сигнал до синдика в това отношение (вж. т. 115 по-горе). Следователно при прилагане на общата правна

уредба на несъстоятелността е имало възможности за ограничаване на експлоатацията на загуба, а при прилагането на Закона за дружествата със стратегическо значение това е било изключено.

- 144 На второ място, поради продължаването на дейността на NCHZ, наложено със Закона за дружествата със стратегическо значение, това дружество е трябвало да погасява своите парични задължения, свързани с производството, което предвид финансовото му положение е можело да има само отрицателно отражение по-специално върху погасяването на паричните му задължения към двата публични субекта, а именно социалноосигурителното дружество и здравноосигурителното дружества.
- 145 Освен това, в този контекст възпрепятстването на масовите уволнения, наложено отново със Закона за дружествата със стратегическо значение, е влошило положението. Всъщност, както посочва жалбоподателят, ако за NCHZ се прилагаше общата правна уредба на несъстоятелността, решение за масови уволнения е щяло да се вземе в началото на несъстоятелността, а не, както в случая, през 2011 г. Жалбоподателят действително посочва, че така разходите на NCHZ са щели значително да бъдат намалени и че реалността е била друга, тъй като NCHZ не е можело да се възползва от тази възможност и съответно дружеството е трябвало да понесе на практика излишни допълнителни тежести, тъй като значителна част от последните съответства на плащанията в полза на социалноосигурителното дружество и здравноосигурителното дружества. Той обаче пропуска да отбележи, че NCHZ не е можело да погаси всички тези парични задължения и че паричните задължения към посочените два публични субекта са се увеличили, при положение че успоредно с това NCHZ е продължавало да може да разполага със своите работници и служители с цел продължаване на своята дейност. Следователно твърдението на жалбоподателя, че забраната на уволнения по икономически причини не представлява икономическо предимство за NCHZ, не може да се приеме и обратно на твърденията на жалбоподателя, това възпрепятстване е създадо допълнителна тежест за публичните кредитори в сравнение с това, до което би се стигнало при прилагане на общата правна уредба на несъстоятелността.
- 146 Освен това вече бе даден отговор на твърдението на жалбоподателя, че Законът за дружествата със стратегическо значение предоставил икономическо предимство само на словашката държава, тъй като при уволняване на тези работници и служители от NCHZ по-рано, щяло да се наложи държавата да поеме съществена част от тези тежести под формата на обезщетения за безработица и други социални плащания (вж. т. 93 по-горе).
- 147 Поради това твърдението, че NCHZ не се е ползвало с допълнително предимство при продължаването на дейността на NCHZ по Закона за дружествата със стратегическо значение, не може да се приеме.
- 148 С оглед на гореизложеното твърдението на жалбоподателя, че прилагането към NCHZ на общата правна уредба на несъстоятелността щяло да доведе до същото положение като създаденото с прилагането към това дружество на Закона за дружествата със стратегическо значение, трябва да се отхвърли.

г) Заключение

- 149 Налага се изводът, че поради обявяването на NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ от словашките власти, са били наложени, от една страна, продължаването на неговата дейност, независимо от каквото и да било отчитане на икономическото му положение и възможностите му да погаси паричните си задължения, по-специално публичните, и от друга страна, запазването на персонала му поради възпрепятстването на масовите уволнения, като така му е дадена възможност да продължи дейността си със сигурността, дадена на неговите клиенти и доставчици, че неговата дейност ще продължи до края на 2010 г. Успоредно с това прилагането

към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение е създадо за някои от кредиторите му, по-специално публичните, риск — който е неизбежен предвид неговото финансово положение към момента на обявяването му за „дружество със стратегическо значение“ — от увеличаване от размера на техните вземания през първия период на несъстоятелността. Този риск освен това се е реализирал през първия период на несъстоятелността както за публичните кредитори с вземания от периода преди откриването на производството по несъстоятелност и от периода след откриването му, така и за кредиторите с вземания само от периода след откриването на производството по несъстоятелност.

- 150 Не може впрочем да се приеме, че при обстоятелства, съответстващи на нормалните пазарни условия, NCHZ е можело да получи същото предимство като предоставеното му, при това чрез държавни ресурси по смисъла на цитираната в точки 59—61 по-горе съдебна практика. От една страна, критерият за оператора в условията на пазарна икономика не е бил приложим в разглеждания случай и при всички положения не е доказано, че първата мярка е отговаряла на този критерий. От друга страна, не може да се заключи, че положението е щяло да бъде същото, ако за NCHZ се прилагаше общата правна уредба на несъстоятелността и че никаква допълнителна тежест не е наложена на публичните кредитори (вж. т. 94 и 148 по-горе). По този въпрос доводите на жалбоподателя, свързани с решение от 1 декември 1998 г., Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, т. 36), не позволяват тази преценка да се постави под въпрос. В точка 36 от това решение Съдът по същество приема, че възможността разглежданата по това дело мярка да доведе до намаляване на печалбите на частните кредитори, а следователно и до евентуална загуба на данъчни приходи, не позволява да се заключи, че въпросната мярка трябва да се квалифицира като държавна помощ. Всъщност връзката между посочената мярка и евентуалната загуба на данъчни ресурси е била твърде непряка (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Fennelly по дело Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378, т. 24). Впрочем, що се отнася до първата мярка, доводите на Комисията в обжалваното решение изобщо не се основават на доводи по аналогия или на такава непряка връзка.
- 151 Следователно първата мярка, съчетаваща задължението за продължаване на дейността на NCHZ и възпрепятстването на масовите уволнения, се вписва в рамките както на първото, така и на второто положение, обсъдени в решения от 1 декември 1998 г., Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, т. 45) и от 17 юни 1999 г., Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313, т. 43) (вж. т. 72 по-горе).
- 152 Поради това Комисията не е допуснала грешка, заключавайки поради обявяването на това дружество за „дружество със стратегическо значение“, че е налице икономическо предимство, предоставено на NCHZ чрез държавни ресурси.
- 153 С оглед на гореизложеното, първата и втората част от първото основание трябва да се отхвърлят.

В. Второто основание: неизпълнение на задължението за надлежно и безпристрастно разглеждане и неизпълнение на задължението за сътрудничество на Комисията

- 154 Според жалбоподателя Комисията не е изпълнила задължението за надлежно и безпристрастно разглеждане на мярката, съставляваща твърдяната държавна помощ, тъй като по същество трябвало да поиска повече информация, преди да приеме обжалваното решение.
- 155 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

- 156 На първо място, жалбоподателят твърди, че ако според Комисията е бил необходим по-подробен анализ *ex post*, тя е трябвало да го поиска, но не го е направила. Освен това анализът от март 2014 г. неправилно бил пренебрегнат само поради това че е съставен *ex post*, при положение че Комисията не оспорвала верността и надеждността на съдържащите се в него сведения, които не се влияели от фактора време.
- 157 Съгласно съдебната практика, свързана с принципите при събирането на доказателства в сектора на държавните помощи, Комисията е длъжна да проведе процедурата по разследване на атакуваните мерки надлежно и безпристрастно, за да може при приемане на окончателното решение, с което се установява наличието и евентуално несъвместимостта или незаконосъобразността на помощта, да разполага с възможно най-пълната и надеждна информация за тази цел (решения от 2 септември 2010 г., Комисия/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, т. 90 и от 3 април 2014 г., Франция/Комисия, C-559/12 P, EU:C:2014:217, т. 63).
- 158 Комисията е оправомощена да приеме решение въз основа на наличната информация, ако в нарушение на задължението си за сътрудничество с тази институция, произтичащо от член 4, параграф 3 ДЕС, държавата членка не ѝ предоставя информацията, която тя е поискала, за да проучи квалификацията и съвместимостта с вътрешния пазар на нова или изменена помощ или за да провери дали по-рано одобрена помощ се прилага правомерно. Все пак, преди да вземе такова решение, Комисията трябва да разпорежи на държавата членка да ѝ предостави в определен от първата срок всички документи и данни, необходими за упражняване на контрол. Само ако държавата членка не предостави поисканите сведения въпреки разпореждането на Комисията, последната има право да прекрати производството и въз основа на доказателствата, с които разполага, да вземе решение (решение от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия, T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386, т. 226).
- 159 Следва да се констатира, че анализът от 21 март 2014 г. е предоставен от словашките власти в приложение към четвъртия им отговор до Комисията от 14 май 2014 г.
- 160 Трябва да се отбележи, от една страна, че въпросът какво би се случило през декември 2009 г., ако NCHZ не бе обявено за „дружество със стратегическо значение“, многократно е бил засегнат от самите словашки власти. Той всъщност вече е бил обсъден от тях във втория им отговор до Комисията от 29 ноември 2013 г. и в третия им отговор до Комисията от 13 януари 2014 г. Следователно тя не може да бъде упреквана, че не е поискала нов анализ от словашките власти, за да получи, след четвъртия им отговор, нова информация. В това отношение е важно да се подчертае, че по делото, по което е постановено решение от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия (T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386), към което жалбоподателят препраща, положението е различно. Всъщност в този случай решението за откриване на официалната процедура по разследване не е съдържало предварителна оценка на спорните мерки, за да се определи дали те съдържат елемент на помощ, а в хода на административното производство въпросните мерки изобщо не са поставяни изрично под въпрос, нито е правено каквото и да било искане за предоставяне на информация относно съответствието на тези мерки с пазарните условия. При това положение съдът на Съюза приема, че държавата членка не може да се упреква, че не е предоставила достатъчно информация на Комисията, която да ѝ позволи да направи информирана преценка на спорните мерки, и че в съответствие със задължението си за надлежно и безпристрастно разглеждане в интерес на правилното прилагане на основните правила от Договора относно държавните помощи Комисията е следвало да продължи действията си по разследване и да задълбочи проучването си (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия, T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386, т. 240, 246 и 249).
- 161 От друга страна, трябва да се отбележи, противно на твърденията на жалбоподателя, че не е можело да бъде „ясно“, че събирането на сведенията от синдика е трябвало да стане чрез анализ *ex post*. В първия си отговор до Комисията от 2 септември 2013 г. словашките власти всъщност

твърдят, че критерият за частния кредитор трябва да се приложи към социалноосигурителното дружество и здравноосигурителното дружество. След това във втория си отговор до Комисията от 29 ноември 2013 г., същите власти посочват, че „[с]ловашката държава направи това, което Комисията бе поискала от нея във връзка с критерия за частния кредитор“. Те посочват също, че всички частни кредитори са щели да изберат продължаването на дейността на NCHZ, добавяйки, че критерият за частния кредитор трябва да се приложи само към социалноосигурителното дружество предвид съдебната практика, икономическите аспекти на NCHZ и принципа на добра администрация. Освен това жалбоподателят подчертава, че в анализа *ex post* „се обсъждат релевантните въпроси за „прехвърлянето на държавни ресурси“ и „критерият за частния кредитор“.

- 162 Впрочем, ако се допусне, че критерият за частния кредитор бе приложим, съгласно съдебната практика извършването на анализ *ex post* не може да бъде релевантно (вж. в този смисъл решение от 16 май 2002 г., Франция/Комисия, C-482/99, EU:C:2002:294, т. 71; вж. също в този смисъл и по аналогия решение от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, т. 105). Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, такъв анализ не представлява „явно подходящ инструмент“ за нуждите на критерия, изведен в решение от 1 декември 1998 г., Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579). Всъщност анализът на вероятното развитие при действието на Закона за несъстоятелността, тоест — по думите на жалбоподателя — разглеждането на „онова, което щяха да решат частните кредитори в рамките на компетентния съвет“, е трябвало да се основава на данните от времето, когато NCHZ е обявено за „дружество със стратегическо значение“, и на прилагането към него на Закона за дружествата със стратегическо значение (вж. т. 121 по-горе).
- 163 В този контекст — след като само един анализ с използване на данни *ex post* е предоставен от словашките власти ведно с разяснение на следваната методология в приложение към четвъртия им отговор до Комисията от 14 май 2014 г., като това е безспорно — трябва да се приеме, както прави Комисията, че не е било необходимо тя да иска други сведения в това отношение.
- 164 На второ място, жалбоподателят твърди, че решението за възстановяване на твърдяната държавна помощ е прието въз основа на неокончателни цифрови стойности, без предварително искане за потвърждение на окончателните цифрови стойности, което съставлявало явно неизпълнение от Комисията както на задължението ѝ за сътрудничество, така и на задължението да взема решения въз основа на стабилна информация. Жалбоподателят твърди, че с искане на подходящи сведения след приключването на официалното разследване не може да се поправи неизпълнението на задължението ѝ да иска предоставяне на релевантна информация.
- 165 В обжалваното решение Комисията приема, че размерът на помощта е равен на непогасените парични задължения към държавата и публичните субекти, натрупани в периода на прилагане към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение. Комисията посочва, че въз основа на информацията, предоставена от словашките власти, размерът на непогасените вземания на публичните кредитори е възлизал на 735 817,44 EUR към 31 декември 2009 г. и на 5 519 241,54 EUR към 31 декември 2010 г. Тя отбелязва, че тези суми представляват най-точните налични и сравнително предпазливи прогнозни оценки за сумите на непогасените вземания към тези дати. Всъщност според Комисията словашките власти са твърдели, че няма никаква точна информация за сумите по непогасените вземания към публичните кредитори нито към датата, на която NCHZ е обявено за „дружество със стратегическо значение“, нито когато прилагането към него на Закона за дружествата със стратегическо значение е спряло. Комисията заключава, че размерът на помощта възлиза на 4 783 424,10 EUR (съображение 101 от обжалваното решение).

- 166 Трябва да се припомни, че съгласно член 14, параграф 3 от Регламент № 659/1999 компетентният национален орган събира обратно неправомерната помощ от получателя по реда и условията, предвидени в националното право (вж. решение от 13 февруари 2014 г., *Mediaset*, C-69/13, EU:C:2014:71, т. 34 и цитираната съдебна практика). Правото на Съюза не изисква възстановяването на такава помощ да се извършва само въз основа на решението на Комисията за възстановяване (решение от 11 септември 2014 г., *Комисия/Германия*, C-527/12, EU:C:2014:2193, т. 39).
- 167 Следователно в областта на държавните помощи нито една разпоредба от правото на Съюза не изисква от Комисията да определя точния размер на подлежащата на връщане помощ, когато разпорежда връщането на помощ, обявена за несъвместима с вътрешния пазар. Достатъчно е решението на Комисията да съдържа указания, позволяващи на неговия адресат сам да определи този размер без прекомерни затруднения (решения от 12 октомври 2000 г., *Испания/Комисия*, C-480/98, EU:C:2000:559, т. 25 и от 12 май 2005 г., *Комисия/Гърция*, C-415/03, EU:C:2005:287, т. 39).
- 168 Съгласно съдебната практика Комисията има право да се ограничи до констатиране на задължението за възстановяване на въпросната помощ и да остави на националните органи да изчислят точния размер на подлежащите на възстановяване суми (вж. в този смисъл решение от 12 май 2005 г., *Комисия/Гърция*, C-415/03, EU:C:2005:287, т. 40). Задължението на държава членка да изчисли точния размер на подлежащата на възстановяване помощ, впрочем се вписва в по-широката рамка на задължението за лоялно сътрудничество, предвидено в член 4, параграф 3 ДЕС, което взаимно обвързва Комисията и държавите членки при прилагането на нормите от Договора в областта на държавните помощи (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2002 г., *Нидерландия/Комисия*, C-382/99, EU:C:2002:363, т. 91). Точното количествено определяне на размера на помощта може да се извърши впоследствие, на етапа на възстановяването на помощта, тоест след приемането на обжалваното решение (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2017 г., *Гърция/Комисия*, T-314/15, непубликувано, EU:T:2017:903, т. 203).
- 169 В разглеждания случай трябва да се отбележи, че въпросът за размера на вземанията е обсъждан в хода на административното производство. Това по-специално е направено в четвъртия отговор на словашките власти от 14 май 2014 г. Както Комисията твърди, тя изрично е поискала — за което свидетелства отговорът на словашките власти — „подробностите за паричните задължения (публични и частни кредитори, привилегирани и непривилегирани кредитори на NCHZ [и] дължими суми) в пет различни момента: i) в началото на периода на несъстоятелност[та], ii) през декември 2009 г. (обявяването на NCHZ за дружество със стратегическо значение), iii) през януари 2011 г., iv) към датата на продажбата на NCHZ на Via Chem Slovakia и v) в края на периода на несъстоятелност[та]“. Сумите, които Комисията счита за съответстващи на размера на публичните вземания в началото и в края на съответния период (съображение 101 от обжалваното решение), представляват сборът от сумите, посочени от словашките власти като дължими съответно към 31 декември 2009 г. и към 31 декември 2010 г. В това отношение словашките власти уточняват, че отговорът им се основава на данните, с които е разполагал синдикът, и уточняват, че е възможно тези данни да не представят „реалния“ размер на вземанията по-специално тъй като съществуващо вземане през декември 2010 г. може да е било платено през януари 2011 г. Трябва съответно да се констатира, че този отговор предполага, че е била предадена информацията, която е била налична. Освен това трябва да се отбележи, че жалбоподателят не оспорва излагането от Комисията на метода ѝ за изчисляване на размера на подлежащата на възстановяване помощ.
- 170 С оглед на гореизложеното Комисията не може да се упреква, че не е изчакала словашките власти да ѝ предоставят нови цифрови стойности, преди да приеме обжалваното решение.

- 171 Освен това не може да се приеме, както намеква жалбоподателят, че Комисията е искала да отбележи своето неодобрение, що се отнася до незаконосъобразността на разглежданата мярка, разпореждайки възстановяването на сума, надхвърляща получената стойност от получателя. Жалбоподателят впрочем не посочва нищо от материалите по делото, за да подкрепи това твърдение.
- 172 За изчерпателност трябва да се припомни, че по силата на задължението за лоялно сътрудничество, предвидено в член 4, параграф 3 ДЕС, което взаимно обвързва Комисията и държавите членки при прилагането на нормите от Договора в областта на държавните помощи (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2002 г., Нидерландия/Комисия, C-382/99, EU:C:2002:363, т. 91), Комисията и съответната държава член трябва да си сътрудничат добросъвестно. В отговорите си на въпросите, поставени от Общия съд в рамките на процесуално-организационните действия (вж. т. 30 по-горе), Комисията уточнява, че на етапа на възстановяване на разглежданата помощ различните публични кредитори на NCHZ са представили по-прецизни цифрови стойности, с които тя не е разполагала преди приемането на обжалваното решение — по-специално относно вземанията на Slovenský vodohospodársky podnik (словашко дружество за управление на водите, Словакия) — и че съгласно така представените стойности е възможно реалният размер на помощта да е по-голям от размера на помощта, посочен в обжалваното решение, което жалбоподателят не оспорва.
- 173 Комисията съответно не може да се упреква, че в обжалваното решение е използвала прогнозни оценки, основани на предоставените данни от словашките власти, нито че с действията си не е изпълнила задължението си за сътрудничество.
- 174 Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено.

Г. Третата част от първото основание: явна грешка в преценката при изчисляването на размера на твърдяната държавна помощ

- 175 Жалбоподателят твърди, че дори Комисията да е можела да заключи, че посредством първата мярка е отпусната държавна помощ в полза на NCHZ, тя е допуснала явна грешка в преценката при изчисляването на размера на тази помощ.
- 176 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 177 В обжалваното решение Комисията приема, че размерът на помощта съответства на непогасените парични задължения към словашката държава и публичните субекти, натрупани в периода на прилагане към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение (съображение 101 от обжалваното решение) (вж. т. 165 по-горе).
- 178 На първо място, според жалбоподателя голяма част от непогасените парични задължения на NCHZ щяла да се натрупа и при вземане на решение за ликвидация на дружеството през първия период на несъстоятелността. Поради това Комисията допуснала явна грешка в преценката, тъй като не отчела тези парични задължения в „условния сценарий“. Всъщност ликвидацията на NCHZ не можела да се извърши преди май 2010 г. и съответната част от непогасените публични парични задължения, натрупани дотогава, не можела да се счита за формирана поради наличието на Закона за дружествата със стратегическо значение и съответно за държавна помощ. Освен това при такава ликвидация също щели да се натрупат непогасени парични задължения от NCHZ към социалноосигурителното дружество.

- 179 Трябва да се припомни правилната констатация на Комисията, че NCHZ се е ползвало с предимство, създадо допълнителна тежест за словашката държава поради прилагането към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение през първия период на несъстоятелността (вж. т. 152 по-горе).
- 180 Впрочем съгласно постоянната съдебна практика със задължението държавата да премахне помощ, считана от Комисията за несъвместима с вътрешния пазар, се цели възстановяване на предходното положение (вж. решение от 4 април 1995 г., Комисия/Италия, C-350/93, EU:C:1995:96, т. 21 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 17 юни 1999 г., Белгия/Комисия, C-75/97, EU:C:1999:311, т. 64 и 65). С възстановяването на помощта получателят губи предимството, с което се е ползвал на пазара спрямо конкурентите си, и се възстановява съществуващото положение преди предоставянето на помощта (вж. в този смисъл решения от 15 декември 2005 г., Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, т. 113 и от 4 март 2009 г., Associazione italiana del risparmio gestito и Fineco Asset Management/Комисия, T-445/05, EU:T:2009:50, т. 193).
- 181 Следователно Комисията не е допуснала грешка, приемайки, че за да възстанови предходното положение, подлежащият на възстановяване размер на помощта трябва да съответства на сумата на непогасените публични вземания в периода на прилагане към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение.
- 182 Доводите на жалбоподателя обаче се основават на хипотезата за „алтернативен сценарий“ и вземане на решение от компетентния съвет за спиране на дейността на NCHZ в началото на първия период на несъстоятелността. Подлежащите на възстановяване суми обаче не може да се определят при отчитане на различни операции, които е можело да се приведат в действие при липса на мярката, довела до предоставянето на помощта, а възстановяването на предходното положение не предполага различно възпроизвеждане на миналото в зависимост от хипотетични елементи като решенията за избор, често многобройни, които заинтересованите оператори са могли да вземат (вж. в този смисъл и по аналогия, решения от 15 декември 2005 г., Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, т. 114 и 118 и от 4 март 2009 г., Associazione italiana del risparmio gestito и Fineco Asset Management/Комисия, T-445/05, EU:T:2009:50, т. 203). В това отношение трябва да се отбележи, че жалбоподателят посочва много прецизни цифрови стойности, твърдейки по-специално, че вземанията на социалноосигурителното дружество и на здравноосигурителното дружество трябва да се намалят съответно с 1 590 091,20 EUR и 276 626,24 EUR, но тези данни се основават само на хипотези. Всъщност, първо, при следване на описания от жалбоподателя сценарий датата, на която би било взето решението за спиране на дейността на NCHZ, е неизвестна. Второ, противно на твърденията му, според проучване от юни 2010 г., на което жалбоподателят се позовава, за спирането би бил необходим срок между 10 и 18 седмици, а не непременно 18 седмици. Трето, отново като се следва описаният от жалбоподателя сценарий, няма никаква сигурност за броя на работници и служители, които е щяло да се наложи да бъдат уволнени, тъй като някои работници и служители са могли да решат да напуснат NCHZ преди спирането на дейността на дружеството, което е щяло да се отрази на сумите, дължими на двата посочени по-горе публични субекта.
- 183 Следователно доводите на жалбоподателя трябва да се отхвърлят, доколкото отправна точка в тях е виждането, че Комисията трябвало да вземе предвид разходите за ликвидация на NCHZ в началото на първия период на несъстоятелността.
- 184 На второ място, жалбоподателят твърди, че прогнозната оценка на Комисията за паричните задължения, натрупани през първия период на несъстоятелността, се основава на неточни цифрови стойности и прогнозни оценки. При анализа на второто основание обаче бе отбелязано, че цифровите стойности, използвани, за да се изчисли размерът на помощта, са

представените такива от словашките власти и че при всички положения определянето на точната сума на вземанията на субекта може да се извърши на етапа на възстановяването (вж. т. 164—173 по-горе).

185 С оглед на гореизложеното третата част от първото основание трябва да бъде отхвърлена.

186 Първото основание съответно трябва да бъде отхвърлено изцяло.

Д. Шестото основание: нарушение на член 296ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на икономическа приемственост

187 Жалбоподателят посочва, че не е успял да разбере причините, накарала Комисията да заключи, че е налице икономическа приемственост, и твърди, че мотивите на обжалваното решение в това отношение не са достатъчни, за да може Общият съд да упражни съдебен контрол върху него. В писмената реплика той твърди, че самата необходимост Комисията да дава обяснения в писмената защита за това какво я е накарало да „(не) приложи“ конкретно в обжалваното решение показателите, квалифицирани от нея като релевантни за нуждите на тази преценка (съображение 132 от обжалваното решение), доказвала непълнотата на мотивите на обжалваното решение в това отношение.

188 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

189 Трябва да се отбележи, най-напред, че в обжалваното решение Комисията прави уточнението, че ще анализира само наличието на евентуална икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя, позовавайки се на обстоятелството, че тъй като дружеството Via Chem Slovakia прехвърля NCHZ на жалбоподателя на 1 август 2012 г., тоест само един ден след като приключва придобиването от същото дружество на NCHZ, Via Chem Slovakia нито е управлявало, нито е експлоатирано NCHZ (съображения 133 и 134 от обжалваното решение). Комисията признава, че обхватът на тези две сделки не е напълно идентичен, тъй като Via Chem Slovakia остава собственик на известен брой недвижими имоти. Тя отбелязва, че недвижимото имущество, необходимо за продължаването на икономическите дейности на NCHZ, обаче е предоставено на жалбоподателя по силата на договор за наем. Комисията уточнява, че поради това спецификите на двете сделки ще бъдат отчетени, доколкото са релевантни за тази преценка (съображение 135 от обжалваното решение).

190 По-нататък трябва да се посочи, че Комисията отбелязва възможността задължението за възстановяване на несъвместима държавна помощ да обхване и ново дружество, на което полученото въпросната помощ дружество е прехвърлило или продало част от активите си, ако прехвърлянето или продажбата позволяват да се установи икономическа приемственост между двете дружества (съображение 130 от обжалваното решение). Комисията добавя, че съгласно съдебната практика преценката на икономическата приемственост между получателя на помощ и предприятието, на което тези активи са прехвърлени, се извършва въз основа на набор от показатели, изброени от нея (съображение 132 от обжалваното решение).

191 Комисията анализира двете продажни сделки предвид изброените показатели. Първо, тя обсъжда въпроса дали продажната цена, заплатена от Via Chem Slovakia, и впоследствие платената цена от жалбоподателя за „активите“ на предприятието съответстват на пазарната цена, и заключава, че това вероятно не е така (съображения 136—148 от обжалваното решение). Второ, що се отнася до обхвата на всяка от продажните сделки, Комисията приема, че предметът на продажбата на NCHZ в полза на Via Chem Slovakia е цялото NCHZ като работещо предприятие, включващо всички активи, права и задължения на NCHZ, и че жалбоподателят продължава дейностите на NCHZ без никаква съществена промяна в търговската, кадровата

или производствената му политика (съображения 149—158 от обжалваното решение). Трето, Комисията отбелязва предположението си, че липсва връзка между бившите и новите собственици на NCHZ, прехвърлено на жалбоподателя, тъй като не разполага с никакви доказателства за противното (съображения 159—162 от обжалваното решение). Четвърто, що се отнася до момента на „продажбата“, тя заключава, че продажбата протича, след като Комисията започва предварително разследване по жалбата до нея и изпраща резултатите от него на словашките власти за становище (съображение 163 от обжалваното решение). Пето, що се отнася до икономическата логика на сделката, Комисията приема, че няма никаква промяна в търговската стратегия и че жалбоподателят просто използва активите по същия начин като продавача (съображения 164—167 от обжалваното решение).

- 192 Накрая, трябва да се отбележи, че според Комисията единствените промени, изглежда, засягат наименованието на дружеството и юридическото лице, на което NCHZ принадлежи. Тя се позовава на условията на търга от 2011 г. и на договора за продажба между NCHZ и Via Chem Slovakia от 16 януари 2012 г., съгласно които по същество NCHZ е продадено като съвкупност от материални и нематериални активи заедно със своя персонал. Комисията уточнява, че „приобретателят“ е запазил производствения асортимент и продължава търговската политика на NCHZ, както и че заплатената за NCHZ цена вероятно не е пазарна цена (съображение 168 от обжалваното решение). Тя заключава, че между NCHZ и жалбоподателя съществува икономическа приемственост (съображение 169 от обжалваното решение).
- 193 Трябва съответно да се констатира, че Комисията е посочила причините, които са я накарали да приеме, че между NCHZ и жалбоподателя съществува икономическа приемственост. В съображение 168 от обжалваното решение в частта, озаглавена „Заключение относно икономическа приемственост между NCHZ и стопанските дейности, придобити и извършвани от [жалбоподателя]“, Комисията действително посочва елементи, свързани със сделката по придобиване на NCHZ от Via Chem Slovakia. Що се отнася обаче както до производствения асортимент, така и до заплатената цена, трябва да се приеме — с оглед на преценките, съдържащи се в съображения 146 и 157 от обжалваното решение — че позоваването при всички положения се отнася за жалбоподателя.
- 194 В допълнение, тъй като Комисията уточнява, че преценката на икономическата приемственост трябва да се извърши чрез набор от показатели, може да се разбере, че след като анализира определен брой елементи, посочените в съображение 168 от обжалваното решение показатели са онези, на които тя основава своето заключение.
- 195 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, Комисията излага своя логически анализ относно продажната цена по сделката между NCHZ и Via Chem Slovakia, който не може да се квалифицира като неточен и неясен, и логическия анализ относно продажната цена по сделката между Via Chem Slovakia и жалбоподателя, който не може да се квалифицира като непрозрачен. Всъщност, първо, тя излага причините, поради които според нея условията на търга от 2011 г. не са позволявали да се привлече максимален брой кандидати, които да се конкурират помежду си, като направят най-добрите си оферти, и така да се изпълни най-важното условие продажбата да се извърши на възможно най-изгодната пазарна цена (съображения 136—144 от обжалваното решение). Второ, Комисията уточнява, че продажбата е организирана като продажба на работещо предприятие, което е изключвало възможността за получаване на максимална крайна цена чрез провеждане на процедури за различните части от дейността на NCHZ (съображение 145 от обжалваното решение). Трето, тя уточнява, че при продажбата на NCHZ от Via Chem Slovakia в полза на жалбоподателя е реализирана сделка между две частни дружества без какъвто и да било търг, че тези два субекта просто са се договорили за цена, без друг субект да е имал възможност да предложи по-добра цена, и че поради това съмненията дали заплатената цена от Via Chem Slovakia съответства на пазарната цена, са се отнасяли и за платената цена от жалбоподателя (съображение 146 от обжалваното решение).

196 Следователно в съответствие с цитираната съдебна практика в точки 39—41 по-горе обжалваното решение трябва да се счита за съдържащо достатъчно мотиви относно преценката на Комисията, че между NCHZ и жалбоподателя съществува икономическа приемственост, и шестото основание съответно трябва да бъде отхвърлено.

Е. Четвъртото основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 поради разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за възстановяване на твърдяната държавна помощ

197 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999, тъй като приема, че между NCHZ и него самия съществува икономическа приемственост, и тъй като разширява спрямо него обхвата на задължението за възстановяване на установената държавна помощ.

198 На първо място, жалбоподателят твърди, че съгласно съдебната практика държавна помощ може да бъде отнесена към приобретателя на активите на получателя на въпросната помощ само ако те са били придобити на цена под пазарната. Тъй като обаче Via Chem Slovakia и след това жалбоподателят купили активите на NCHZ по пазарната цена, не можело да се счита, че жалбоподателят се е ползвал от държавна помощ, и само този довод бил достатъчен, за да се изключи всякакво възстановяване от жалбоподателя (вж. в този смисъл решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия, C-277/00, EU:C:2004:238, т. 70 и от 1 юли 2009 г., Operator ARP/Комисия, T-291/06, EU:T:2009:235, т. 67). Следователно с подхода си в разглеждания случай Комисията нарушила член 14 от Регламент № 659/1999, тъй като съгласно тази разпоредба и в съответствие с постоянната съдебна практика възстановяване на държавната помощ можело да иска само от нейния получател.

199 Според жалбоподателя решение от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия (T-123/09, EU:T:2012:164, т. 161 и 162) не подкрепя твърдението на Комисията, че пазарната цена не е решаващият критерий, тъй като в това решение заплащането на цена, съответстваща на пазарната стойност, е направило излишна проверката на другите критерии, за да се прецени икономическата приемственост. Комисията впрочем потвърдила това разбиране на съдебна практика в известието си „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите членки да възстановят неправомерна и несъвместима държавна помощ“ (ОВ С 272, 2007 г., стр. 4, наричано по-нататък „Известието от 2007 г.“), тъй като в точка 33 посочвало, че тя има право да разшири обхвата на възстановяването само когато може да докаже, че активите са продадени на цена под пазарната. В разглеждания случай Комисията впрочем твърдяла, че може свободно да използва по своя преценка показателите, посочени в това съдебно решение, и с изключение на твърдението, че обхватът на сделката трябва да бъде най-важният показател, тя дори не положила усилия да обясни йерархичната тежест, придадена на различните показатели.

200 На второ място, жалбоподателят твърди, че дори в особената хипотеза на прехвърляне на активите на получателя на помощта на цена под пазарната, сам по себе си този факт не оправомощавал Комисията да включи купувача на тези активи в обхвата на решението за възстановяване. Напротив, тя трябвало да докаже, че прехвърлянето на активите е извършено, за да се заобиколи нареждането за възстановяване, при това като докаже наличието на икономическа приемственост между получателя на помощта и купувача с оглед на определени критерии (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., Германия/Комисия, C-277/00, EU:C:2004:238, т. 86). В разглеждания случай тези критерии несъмнено се противопоставяли на възможността да е налице заобикаляне или икономическа приемственост. Всъщност, дори да били верни, констатациите на Комисията не можели да обосноват заключение ѝ, че съществува икономическа приемственост, тъй като предвид нейната практика при вземане на решения и

съдебната практика, сам по себе си обхватът на прехвърлянето не може да бъде достатъчен, за да се стигне до такова заключение, включително в случай на продажба при осигуряване на приемственост на предприятието, като жалбоподателят освен това доказал, че максималната пазарна цена е била получена. Следователно не можело да има икономическа приемственост нито между NCHZ и Via Chem Slovakia, нито — на по-силно основание — между NCHZ и жалбоподателя.

- 201 На трето място, според жалбоподателя конкретно в случаите на несъстоятелност подходът на Комисията има опустошителни икономически последици и не е абсолютно наложителен от гледна точка на конкурентното право. Тя се опитвала да изгради много по-строга съдебна практика, според която обхватът на сделката трябва да бъде решаващият критерий, а продажната цена най-много да стане допълнителен критерий.
- 202 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя. Тя счита, че е отчела различните елементи, посочени в съдебна практика, взела предвид спецификите в случая и не допуснала грешка, констатирайки, че в разглеждания случай съществува икономическа приемственост, и съответно разширявайки спрямо жалбоподателя обхвата на задължението за възстановяване.
- 203 Доводите, изложени от Комисията в обжалваното решение относно наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя, са посочени в точки 189—192 по-горе.

1. Предварителни бележки

- 204 Трябва да се припомни, че член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999, озаглавен „Възстановяване на помощ“, гласи следното:
- „Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя [...]“.
- 205 Съгласно постоянната съдебна практика основната цел на възстановяването на неправомерно предоставената държавна помощ е да се отстрани нарушението на конкуренцията, предизвикано от конкурентното предимство, осигурено чрез неправомерната помощ. Възстановяването на положението, предхождащо изплащането на неправомерна или несъвместима с вътрешния пазар помощ, е необходимо условие за запазването на полезния ефект на разпоредбите от Договорите относно държавните помощи (вж. решение от 7 март 2018 г., SNCF Mobilités/Комисия, C-127/16 P, EU:C:2018:165, т. 104 и цитираната съдебна практика).
- 206 Макар в Регламент № 659/1999 да не е предвидена изрично хипотезата на решение на Комисията, с което се установява наличието на икономическа приемственост между първоначалния получател на съответната помощ и друг субект, този принцип е развит от съда на Съюза, за да може Комисията да разшири обхвата на задължението за възстановяване на помощ, като включи в него приобретателя на активите на първоначалния получател на съответната помощ, и да се осигури полезното действие на решенията за възстановяване.
- 207 Неправомерните помощи съответно трябва да бъдат възстановени от дружеството, продължаващо икономическата дейност на предприятието, което се е ползвало от тези помощи, когато е установено, че това дружество продължава реално да притежава конкурентното предимство, свързано с ползата от посочените помощи (вж. решение от 7 март 2018 г., SNCF Mobilités/Комисия, C-127/16 P, EU:C:2018:165, т. 106 и цитираната съдебна практика).

- 208 Съгласно съдебната практика, за да се прецени наличието на такава икономическа приемственост, могат да се вземат предвид следните елементи: предметът на прехвърлянето (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи), цената на прехвърлянето, идентичността на акционерите или на собствениците на предприятието приобретател и на предприятието прехвърлител, моментът на извършване на прехвърлянето (след началото на проучването, откриването на процедурата или окончателното решение) или пък икономическата логика на сделката (вж. в този смисъл решения от 8 май 2003 г., Италия и SIM 2 Multimedia/Комисия, C-328/99 и C-399/00, EU:C:2003:252 т. 78, последно тире, от 7 март 2018 г., SNCF Mobilités/Комисия, C-127/16 P, EU:C:2018:165, т. 108, от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия, T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386, т. 135 и от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия, T-123/09, EU:T:2012:164, т. 155). Съдът на Съюза уточнява, че Комисията не е длъжна да взема предвид всички тези елементи, което се потвърждава от употребата на израза „могат да се вземат предвид“ (вж. в този смисъл решения от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия, T-123/09, EU:T:2012:164, т. 156 и от 17 декември 2015 г., SNCF/Комисия, T-242/12, EU:T:2015:1003, т. 235).
- 209 Що се отнася до продажната цена, макар пазарната цена да е един от най-важните критерии, той не е достатъчен, за да се заключи, че икономическа приемственост няма (вж. в този смисъл заключението на генералния адвокат Mengozzi по дело SNCF Mobilités/Комисия, C-127/16 P, EU:C:2017:577, т. 116). В това отношение трябва да се отбележи, противно на твърденията на жалбоподателя, че по делото, по което е постановено решение от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия (T-123/09, EU:T:2012:164, т. 157—161), Комисията заключава, че икономическа приемственост няма, обосновавайки решението си както с предмета и цената на прехвърлянето на активите в съответствие с пазарната цена, така и с липсата на идентичност на акционерите и икономическата логика на сделката, а не само с цената на прехвърлянето.
- 210 Освен това съгласно съдебната практика, след като предприятието — получател на неправомерните помощи, е обявено в несъстоятелност и е създадено дружество с цел то да продължи част от дейността на обявеното в несъстоятелност предприятие, продължаването на тази дейност без цялостно възстановяване на съответните помощи може да доведе до продължаване на нарушението на конкуренцията, причинено от конкурентното предимство, от което това дружество се е ползвало на пазара спрямо неговите конкуренти. Такова новосъздадено дружество съответно може да бъде задължено да възстанови разглежданите помощи, ако продължава да се ползва от предимството. Това по-специално е така, когато посоченото дружество придобива активи на предприятието в ликвидация, без за това да заплаща цена, съответстваща на пазарните условия, или когато е установено, че създаването на такова дружество води до заобикаляне на задължението за възстановяване на посочените помощи, какъвто по-конкретно е случаят, в който плащането на цена, съответстваща на пазарните условия, не е достатъчно, за да се неутрализира конкурентното предимство, свързано с ползата от неправомерните помощи (решения от 11 декември 2012 г., Комисия/Испания, C-610/10, EU:C:2012:781, т. 104—107; от 24 януари 2013 г., Комисия/Испания, C-529/09, EU:C:2013:31, т. 107 и 109 и от 17 декември 2015 г., SNCF/Комисия, T-242/12, EU:T:2015:1003, т. 234).
- 211 Накрая, трябва да се припомни, че критериите от съдебната практика за установяване на действителния получател на дадена помощ са обективни по характер и не е необходимо наличието на елемент на умисъл, за да се установи, че задължението за възстановяване се заобикаля посредством прехвърлянето на активи (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия, T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386, т. 146).
- 212 От съдебна практика съответно е видно, че макар несъответствието между цената на прехвърлянето и пазарната цена да може да доведе до разширяване на обхвата на задължението за възстановяване, то съответствието между цената на прехвърлянето и пазарните условия може, противно на твърденията на жалбоподателя, да не е достатъчно само по себе си, за да се изключи наличието на икономическа приемственост, и при определени

обстоятелства не е пречка за разширяването на обхвата на задължението за възстановяване, което разширяване ще се дължи на наличието на заобикалящ ефект, без да трябва да има намерение за такова заобикаляне.

- 213 Освен това трябва да се направи уточнението, че Известието от 2007 г., към което препраща жалбоподателят, е прието по-рано по-специално от решения от 13 септември 2010 г., Гърция и др./Комисия (T-415/05, T-416/05 и T-423/05, EU:T:2010:386) и от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия (T-123/09, EU:T:2012:164). Следователно в посоченото известие Комисията изначално не е можела да отчете развитието на съдебната практика след 2007 г. и не може да бъде упреквана, че го взема предвид занапред.
- 214 Накрая, що се отнася до предмета на прехвърлянето в разглеждания случай, трябва да се направи уточнението, че макар в обжалваното решение понякога да се посочва продажбата на активите на NCHZ, безспорно е, че с изключение на недвижимото имущество, продажбата между Via Chem Slovakia и жалбоподателя е обхващала всички активи и права, свързани с химическото производство (включително машините и производственото оборудване, договори), както и всички пасиви, свързани с химическото производство (включително всички трудови договори) (съображение 135 от обжалваното решение).
- 215 Именно с оглед на гореизложеното трябва да се разгледа анализът на Комисията относно наличието на икономическа приемственост, обосноваваща разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за възстановяване на държавната помощ.

2. Продажната цена на NCHZ

- 216 Жалбоподателят твърди, че Комисията не е можела да разшири обхвата на задължението за възстановяване извън NCHZ, тъй като активите на субекта в несъстоятелност са били продадени на пазарната цена.
- 217 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 218 В решението за откриване на официалната процедура по разследване Комисията се съмнява, че последователно заплатените цени от Via Chem Slovakia и от жалбоподателя за активите на NCHZ съответстват на пазарната цена, и в обжалваното решение посочва, че продължава да има същите съмнения (съображения 136, 146 и 147 от обжалваното решение). В това отношение, на първо място, Комисията посочва, от една страна, че в тръжната процедура за продажбата в полза на Via Chem Slovakia е имало възможност да се избере поемане на ангажименти — изразяващи се в запазване на минимално равнище на производството в продължение на пет години, в минимална сума за инвестиции и в ограничаване за пет години на възможността за продажба или прехвърляне на активите на NCHZ — а това можело да разубеди потенциални кандидати или да има отрицателно отражение върху представените оферти (съображения 17, 138—144 от обжалваното решение), и от друга страна, че оферентите са могли да купят само всички активи с оглед на продължаването на експлоатацията, което не позволявало да се отхвърли хипотезата, че чрез продажба на различните сектори от предприятието NCHZ е можела да се получи по-висока обща продажна цена (съображение 145 от обжалваното решение). На второ място, Комисията посочва, че прехвърлянето на NCHZ от Via Chem Slovakia на жалбоподателя е сделка между две частни дружества без какъвто и да било търг (съображение 146 от обжалваното решение). Тя заключава, че „изглежда вероятно, че активите на NCHZ не са били продадени по начин, който да осигури максимални приходи за прехвърлените стопански дейности“ (съображение 147 от обжалваното решение).

а) Доказателствената тежест

- 219 Жалбоподателят твърди, че доказателствената тежест относно икономическото предимство, с което се ползва приобретателят на активите на получателя на помощта, се носи от Комисията и че изразяването на съмнения от нейна страна не е достатъчно. Тя впрочем не представила нищо, което да доказва, че продажната цена действително било по-ниска от пазарната цена.
- 220 Комисията оспорва твърденията на жалбоподателя.
- 221 Трябва да се отбележи, че тъй като съгласно съдебната практика само един от елементите, които трябва да се вземат предвид с цел да се прецени наличието на икономическа приемственост, сам по себе си не е достатъчен, за да се изключи разширяването на обхвата на задължението за възстановяване спрямо предприятие, различно от първоначалния получател на съответната помощ — като например продажна цена на пазарната цена — Комисията не трябва непременно да доказва липсата на такава продажна цена, за да заключи, че е налице икономическа приемственост, и липсата на гаранция за такава продажна цена може да се вземе предвид при извършваната от Комисията цялостна преценка на различните разглеждани елементи.

б) Продажбата в полза на Via Chem Slovakia

1) Твърдяната презумпция, че продажбата е реализирана на пазарната цена, ако се извършва в производство по несъстоятелност под съдебен контрол

- 222 Според жалбоподателя, тъй като продажбата е реализирана в производство по несъстоятелност под контрола на съд по несъстоятелността, който е длъжен да действа в интерес на кредиторите на спрялото плащанията дружество, се презюмира, че активите са продадени на най-високата възможна цена (вж. в този смисъл решение от 29 април 2004 г., Германия/Комисия, C-277/00, EU:C:2004:238, т. 93 и 94).
- 223 Според Комисията не съществува никаква презумпция, че всяка продажба, реализирана в производство по несъстоятелност, е извършена на пазарната цена.
- 224 В това отношение трябва да се отбележи, че по делото, по което е постановено решение от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 92 и 93), Комисията не поставя под въпрос твърдението, че продажбата е извършена на пазарната цена, и не констатира, че условията около продажбата са довели до намаляване на продажната цена. Следователно жалбоподателят тълкува разширително това съдебно решение.
- 225 Освен това протичането на продажбата под съдебен контрол действително дава гаранция, че определените правила ще бъдат спазени и че съдът по несъстоятелността ще следи за възможно най-пълното удовлетворяване на кредиторите. В разглеждания случай обаче Комисията е трябвало да провери дали условията на продажбата в полза на Via Chem Slovakia са могли да осигурят заплащането на пазарна цена и да анализира начина, по който е протекла същата продажба.

2) Твърдяното гарантиране на най-високата възможна продажна цена поради протичането на продажбата в открита, прозрачна и безусловна тръжна процедура

- 226 Според жалбоподателя, що се отнася до продажбата на NCHZ в полза на Via Chem Slovakia, продавачът е бил правно задължен да получи най-високата възможна продажна цена. Тръжната процедура, приведена в действие от синдика в съответствие с изискванията, определени от Súd v

Trenčine (Съд в Тренчин), гарантирала, че активите на NCHZ са продадени на най-високата възможна цена на пазара, тъй като била открита, прозрачна и безусловна. Жалбоподателят отбелязва, че Комисията не поставя под съмнение прозрачността на втория търг, а съмненията ѝ се отнасят за възможността, свързана с ангажиментите (съображения 137—144 от обжалваното решение), и за невъзможността да се купят отделни активи, вместо да бъдат купени като едно цяло. Той оспорва преценките на Комисията в това отношение.

- 227 На първо място, в съображения 17 и 137 от обжалваното решение Комисията констатира, че съгласно условията на търга от 2011 г. потенциалните кандидати са могли да представят оферта със или без „ангажименти за приобретателя“ (наричана по-нататък съответно „оферта с ангажименти“ и „оферта без ангажименти“). Тя отбелязва, че е било предвидено — ако най-високата оферта бъде направена от кандидат, решил да не поеме ангажиментите — кандидатът, направил най-високата оферта от кандидатите, представили оферта с ангажименти, да има възможност да се съобрази с най-високата оферта на кандидатите, представили оферта без ангажименти.
- 228 Според Комисията възможността, предоставена на кандидат да увеличи своята оферта след подаването на всички оферти, е можела да разубеди потенциални кандидати или да има отрицателно отражение върху представените оферти. Тя обяснява, че офертата на участник, който представя оферта с ангажименти, потенциално би била по-ниска от онази, която би се представила, ако в условията на търга от 2011 г. не се предвиждаше такава възможност за съобразяване. Според Комисията това условие е можело да разубеди кандидатите, които не желаят да представят оферта с ангажименти, знаейки, че дори ако тяхната оферта се окаже най-високата, е можело да бъде отхвърлена. Комисията заключава, че възможността за представяне на оферта с ангажименти е можела да окаже въздействие върху предложената цена (съображения 138—140 и 143 от обжалваното решение).
- 229 Най-напред трябва да се отхвърли твърдението на жалбоподателя, че възможността, свързана с ангажиментите, на практика не е имала никакво отражение върху продажната цена, тъй като никой оферент не я използвал. От една страна, това твърдение се основава на фактическа констатация *a posteriori*. От друга страна, този довод не е релевантен за преценката дали зададените условия от самия търг са позволявали да се гарантира най-високата възможна цена.
- 230 Трябва да се отбележи твърдението на Комисията в съображение 141 от обжалваното решение, че условията на търга от 2011 г. са благоприятствали участниците, склонни да поемат ангажиментите, което евентуално е признак, че предложената цена в оферта без ангажименти може да бъде по-висока от цената, предложена от избрания кандидат. Трябва същевременно да се отбележи, че при всички положения, за да бъде избрана определена оферта с ангажименти, предложената в нея цена е трябвало да бъде преразгледана и съобразена спрямо цената, предложена в оферта без ангажименти.
- 231 Вярно е обаче, както отбелязва Комисията в съображение 139 от обжалваното решение, че един от елементите, гарантиращи максимална цена в търг, е несигурността относно цената, предложена от другите оференти. Тръжна процедура, позволяваща на някои оференти да променят предлаганата от тях цена, впрочем предполага риск, от една страна, тези, които могат да променят офертата си, да се опитат да не предложат най-високата цена, на която оценяват предложеното за продажба предприятие, очаквайки да видят каква е необходимостта да трябва да покачат офертата си, и от друга страна, тези, които не могат да променят офертата си, да се опитат да предложат цена, която също е по-ниска от най-високата цена, на която оценяват предложеното за продажба предприятие, и дори да решат да не представят оферта, считайки, че така или иначе е възможно да бъдат отстранени от оферент, склонен да поеме ангажиментите.

- 232 Следователно не може да се изключи възможността зададените с търга от 2011 г. условия, в които се предвижда възможност за промяна на предложената продажна цена, да са имали отражение върху продажната цена, в смисъл че това не е била най-високата възможна цена.
- 233 На второ място, в обжалваното решение Комисията приема, че организирането на продажбата като продажба на работещо предприятие, тоест на всички негови активи, е изключило възможността за максимизиране на крайната цена чрез използване на процедури за различните сектори на дейност на NCHZ, отстранявайки или намалявайки в същото време потенциалните трудности, произтичащи от евентуално спиране на дейността на това дружество. Комисията констатира, че в представените от словашките власти документи се отбелязва наличието на потенциални кандидати, заинтересовани от придобиване само на определени части от NCHZ. Според нея съответно е невъзможно да се отхвърли хипотезата, че чрез продажба на различените сектори на дейност на NCHZ е можела да се получи по-висока обща продажна цена (съображение 145 от обжалваното решение).
- 234 Според жалбоподателя не е важно да се определя дали продажбата на разделените активи е щяла да позволи да се получи по-висока продажна цена, а дали за активите приобретателят е заплатил цена, съответстваща на пазарната, и единственият въпрос, на който трябва да се отговори, е дали купувачът е получил икономическо предимство. В допълнение според жалбоподателя Комисията е трябвало да представи доказателства, показващи, че е било възможно да се постигне по-добър резултат чрез продажба на активите поотделно.
- 235 Комисията оспорва тези доводи, твърдейки, че ако е било възможно да се получи по-висока цена чрез разделна продажба на активите — но същевременно е било решено да се извърши цялостно прехвърляне на дружеството като работещо предприятие, за да се гарантира продължаването на икономическата дейност на NCHZ, а не за да се максимизира приходът от продажбата — е ясно, че продажбата не е извършена на пазарната цена, тоест на най-високата цена, която може да се получи на пазара.
- 236 Трябва да се отбележи, че поне един кандидат е проявявал интерес към продажба, която не е цялостна (съображение 145 от обжалваното решение), и че *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин) е поискал от синдика да оцени тази допълнителна оферта. Трябва обаче да се констатира, че в отговор на въпрос на Общия съд Комисията посочва, без жалбоподателят да ѝ възразява, че в търга от 2011 г. продажбата на активите поотделно е била забранена.
- 237 Налага се изводът, че цената, която следва да се вземе предвид, е тази на предприятието, предложено за продажба. Не може впрочем да се презюмира, че предлагайки само покупката му като цяло, а именно само от един купувач, получената цена за продажбата на предприятието е била най-високата цена, която е можела да се получи на пазара. Всъщност, дори преследваната цел да е била продължаването на дейността на NCHZ, това не е налагало да се забранява продажба на активите поотделно.
- 238 От една страна, дейността на продаваното предприятие явно е можела да продължи при разделяне на собствеността върху различните активи между няколко субекта. Последващата продажба в полза на жалбоподателя всъщност показва, че предприятие може да бъде заинтересовано от покупката на част от активите, а другата част да вземе под наем и по този начин да може да ползва всички тези активи.
- 239 От друга страна, както Комисията и встъпилата страна твърдят в хода на съдебното заседание, възможността, която е можело да се предостави, за продажба на активите поотделно, не е налагала реализирането на такава продажба, по-специално ако е щяла да бъде по-неизгодна финансово.

- 240 Такава възможност за продажба, която не свежда предмета на прехвърляне до цялостна икономическа единица, обаче е щяла да позволи изборът на потенциалните приобретатели да не се ограничи (вж. в този смисъл решение от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия, T-123/09, EU:T:2012:164, т. 158) и да може да се презюмира — стига другите условия на търга от 2011 г. да са различни (вж. т. 232 по-горе) — че продажбата на предприятието е реализирана на най-високата цена.
- 241 За изчерпателност трябва да се отбележи, че според жалбоподателя, ако, както в разглеждания случай, активите се продават на трето лице в рамките на тръжна процедура, представляваща част от производство по несъстоятелност, икономическите подбуди на страните били явни и тези на купувача били да сключи сделка, в която той съзира реализиране на печалба. Трябва впрочем да се констатира, че тъй като Via Chem Slovakia не е експлоатирано NCHZ, а го продава веднага след придобиването му, логиката на жалбоподателя, отнесена към първата продажба, предполага Via Chem Slovakia да е предложило и заплатило цена под пазарната.
- 242 На трето място, според жалбоподателя двете тръжни процедури потвърждават, че продажната цена на Via Chem Slovakia съответства на пазарните условия, но същевременно трябва да се отбележи, както посочва Комисията в съображение 16 от обжалваното решение, че търгът от 2010 г. е привлякъл офертата само на един оферент, която синдикът е отказал, мислейки, че може да получи по-добра оферта.
- 243 Освен това, тъй като двамата кандидати на последния етап на търга от 2011 г. са представили оферти, близки до първата оферта (съображение 16 от обжалваното решение), жалбоподателят заключава, че това е доказателство, че става въпрос за пазарната цена. Този довод обаче трябва да се отхвърли, от една страна, тъй като единият от двамата оференти е дружеството, чиято оферта, е била отхвърлена на търга от 2010 г., и от друга страна, поради причините, изложени в точки 232 и 240 по-горе.
- 244 На четвърто място, в отговор на довод на жалбоподателя Комисията твърди, че извършеният от синдика „анализ ex post“ на цената, предложена от Via Chem Slovakia, не е доказал, че така получената цена действително съответства на пазарна цена. Този анализ бил посветен на въпроса дали на този етап продажбата на предприятието в полза на Via Chem Slovakia е най-доброто разрешение.
- 245 В това отношение трябва да се отбележи, че в отговор на въпрос на Общия съд в хода на съдебното заседание Комисията посочва, че квалифицира анализа като „ex post“, тъй като е бил реализиран след получаването на офертите в тръжната процедура от 2011 г. От този анализ, представен от Комисията в рамките на процесуално-организационните действия, е видно, че той е посветен на въпроса дали на този етап продажбата на предприятието в полза на Via Chem Slovakia е най-доброто разрешение. Съгласно същия анализ синдикът не счита, че предлаганата от Via Chem Slovakia цена без всякакво съмнение е пазарната цена, а посочва, че трябва да се пристъпи към продажбата на NCHZ, тъй като отлагането ѝ би довело до други отрицателни последици за това дружество, по-специално ако дейността му продължи в рамките на несъстоятелността.
- 246 С оглед на гореизложеното се налага изводът, че противно на твърденията на жалбоподателя, условията на търга от 2011 г. не позволяват да се презюмира, че целта на продажбата е била да се получи максималният приход, и Комисията правилно приема, че няма гаранции, че платената от Via Chem Slovakia продажна цена е пазарната цена на предприятието NCHZ.

в) Продажбата от Via Chem Slovakia на жалбоподателя

- 247 Според жалбоподателя, макар условията на продажбата между Via Chem Slovakia и него да са ирелевантни, тъй като първата продажба е реализирана на пазарната цена, трябва да се приеме, че договорената продажна цена между частни оператори в условията на пазарна икономика се презюмира за съответстваща на пазарните условия, включително ако не е проведен търг.
- 248 В обжалваното решение Комисията приема, че при продажбата от Via Chem Slovakia на жалбоподателя е налице сделка между две частни дружества без какъвто и да било търг. Тя посочва, че тези дружества просто са се договорили за цена, без друг субект да е имал възможност да предложи по-добра цена. Комисията заключава, че поради това съмненията по въпроса дали заплатената от Via Chem Slovakia цена съответства на пазарната цена, се отнасят и за платената цена от жалбоподателя (съображение 146 от обжалваното решение).
- 249 Направеното от жалбоподателя позоваване на практика при вземане на решения трябва да се отхвърли, тъй като практиката на Комисията по вземане на решения по други преписки не може да засегне валидността на решението — предмет на обжалване, която може да се преценява единствено с оглед на обективните правила на Договора (вж. в този смисъл решения от 20 май 2010 г., *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, т. 21 и от 17 декември 2015 г., *SNCF/Комисия*, T-242/12, EU:T:2015:1003, т. 121).
- 250 Освен това, както Комисията приема в обжалваното решение, липсата на конкурентна процедура действително не дава сигурност за това, че тази цена съответства на пазарната цена или е под нея.

г) Заключение

- 251 С оглед на гореизложеното, както Комисията по същество приема в съображения 144—146 и 168 от обжалваното решение, се налага изводът, че реализирането на двете последователни продажби на пазарната цена не може да се приеме за сигурно.

3. Обхватът на сделката

- 252 Според жалбоподателя единственият критерий, който не стои срещу наличието на заобикаляне, е свързан с обхвата на сделката. Според него, макар сама по себе си разделна продажба на активите на NCHZ да е позволявала да се отхвърли възможността за наличие на икономическа приемственост, самата продажба на активите на NCHZ при осигуряване на непрекъснатост на дейността между NCHZ и Via Chem Slovakia не е достатъчна, за да се констатира наличието на икономическа приемственост. Освен това, що се отнася до продажбата на някои активи от Via Chem Slovakia на жалбоподателя, след като са прехвърлени едва 60 % от дейността на NCHZ, можело дори да се твърди, че обхватът на прехвърлянето не е достатъчен, за да се изпълни посоченият критерий, поради което наличието на икономическа приемственост можело да се отхвърли само поради тази причина.
- 253 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва доводите на жалбоподателя. Тя счита, че обхватът на сделката е изключително важен критерий, и отбелязва, че жалбоподателят не оспорва доводите, развити в това отношение в обжалваното решение, а се опитва да минимизира значението на този аспект, без съдебната практика да позволява гледната му точка да бъде подкрепена.

- 254 В обжалваното решение, на първо място, Комисията посочва, че колкото повече първоначално прехвърлената част от предприятието на новия субект е по-значима, толкова по-голяма е вероятността икономическата дейност, свързана с тези активи, да продължи да се ползва с предимствата от несъвместимата помощ (съображение 149 от обжалваното решение).
- 255 На второ място, Комисията отбелязва, от една страна, че продажбата в полза на Via Chem Slovakia обхваща всички дейности на NCHZ като работещо предприятие (съображения 150 и 151 от обжалваното решение). От друга страна, тя посочва, що се отнася до продажбата в полза на жалбоподателя, че периметърът на дейността на предприятието, придобито от жалбоподателя, остава същия като предходния периметър на дейностите на NCHZ и че над 95 % от работници и служители на NCHZ са пренаети (съображение 152 от обжалваното решение). Комисията също така отбелязва, че с изключение на недвижимото имущество всички активи, права и задължения на прехвърленото предприятие са поети от жалбоподателя (съображения 153 и 156 от обжалваното решение). Според Комисията използването на част от тези активи по силата на договор за наем, а не по силата на непосредствено притежавано право на собственост по никакъв начин не променя факта, че жалбоподателят „просто“ продължава стопанските дейности на NCHZ в същия обхват, както преди сделката (съображение 156 от обжалваното решение). Освен това Комисията отбелязва, че жалбоподателят е запазил и завареното ръководство на NCHZ (съображение 154 от обжалваното решение), след като обявява в пресата към момента на придобиване на дейността на това дружество, че не предвижда съществена промяна по отношение на персонала или производството и че ще запази завареното ръководство (съображение 155 от обжалваното решение). Според Комисията жалбоподателят следователно е продължил дейностите на NCHZ, без да прави никаква съществена промяна в неговата търговска, кадрова или производствена политика (съображение 158 от обжалваното решение).
- 256 Трябва да се отбележи, че с цел да докаже, че обхватът на сделката на практика е отрицателен критерий, който, ако не е изпълнен, сам по себе си може да позволи елиминирането на възможността с разглежданата сделка да се цели заобикаляне на решението за възстановяване, жалбоподателят твърди, че този извод произтича от съдебната практика, и в това отношение цитира точка 67 от заключението на генералния адвокат Tizzano по дело Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2003:354). В тази точка впрочем се възпроизвежда довод на Комисията и — противно на твърденията на жалбоподателя — не се дават допълнителни разяснения. В допълнение, макар от съдебната практика да следва, че предвид могат да се вземат различни елементи, сред които е „предметът на прехвърлянето (активи и пасиви, запазване на работната сила, групи активи)“ (вж. т. 208 по-горе), от нея същевременно не следва, че икономическата приемственост трябва да се отхвърли, ако обхватът на сделката е малък.
- 257 Освен това трябва да се констатира, както твърди Комисията, че жалбоподателят не изтъква нито един довод, за да оспори изложените в обжалваното решение преценки, що се отнася до обхвата на двете последователни продажни сделки, с изключение все пак на твърдението, че са му прехвърлени едва 60 % от дейността. Комисията обаче отговаря на този довод в съображение 153 от обжалваното решение, а жалбоподателят не изтъква никакви доводи, за да оспори констатацията, че е взел под наем от Via Chem Slovakia недвижимото имущество (земя и сгради), което не е придобил и което е било необходимо за химическото производство. Освен това той не изтъква какъвто и да било довод, за да оспори другите констатации на Комисията, съгласно които жалбоподателят е продължил дейностите на NCHZ, без да прави никаква съществена промяна в неговата търговска, кадрова или производствена политика (вж. т. 255 по-горе).
- 258 Впрочем не е видно в констатациите на Комисията в обжалваното решение да е допусната грешка и те позволяват да се приеме, че в разглеждания случай обхватът на сделката — в смисъл предметът на прехвърлянето — подкрепя виждането, че съществува икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя. Фактът, че последният не е придобил

недвижимото имущество, което е необходимо за химическото производство и е формирано от земите и сградите, а ги е взел под наем, не може да обори това заключение, тъй като именно жалбоподателят може да ползва всички елементи, позволяващи продължаването на дейността на NCHZ.

4. Икономическата логика на сделката

- 259 Жалбоподателят се позовава на точка 33 от Известието от 2007 г. и твърди, че с критерия относно икономическата логика на сделката не се цели да се гарантира, че купувачът използва активите по различен начин от продавача, а да се определи дали сделката е обоснована с икономическа причина, различна от заобикаляне на решението за възстановяване. Посоченият критерий не бил предназначен за прилагане извън този признак за заобикаляне и бил изключително полезен при сделките вътре в определена група. Ако, както в разглеждания случай, активите се продават на трето лице в рамките на тръжна процедура, която е част от производство по несъстоятелност, икономическите подбуди на страните били очевидни. От една страна, продавачът, в разглеждания случай синдикът, искал да получи средства, за да може да погаси паричните задължения на дружеството в несъстоятелност, и за тази цел продавал, както в разглеждания случай, активите при осигуряване на непрекъснатост на дейността, за да погаси вземанията на кредиторите, ако тази продажба позволява формиране на по-голям доход спрямо продажбата на отделните активи. От друга страна, купувачът искал да сключи сделка, в която той съзира реализиране на печалба. При всички положения твърдението на Комисията, че придобиването на активите на NCHZ не съответства на другите дейности на жалбоподателя (съображение 166 обжалваното решение), било „абсурдно от икономическа гледна точка“.
- 260 Според Комисията в обжалваното решение не е допусната грешка в това отношение. Тя твърди, че жалбоподателят не се позовава на никаква съдебна практика, за да подкрепи тълкуването си на критерия за икономическата логика на сделката, и изглежда, пренебрегва факта, че този критерий е посочен в съдебна практика като един от елементите, които могат да се вземат предвид, за да се установи наличието на икономическа приемственост между получателя на държавната помощ и приобретателя на активите на този получател, а не за да се докаже наличието на евентуално заобикаляне на нареждането за възстановяване.
- 261 В обжалваното решение Комисията отбелязва, че с критерия за икономическата логика на сделката се е целяло да се провери дали приобретателят използва придобитите активи по същия начин като продавача или, напротив, включва тези активи в собствената си търговска стратегия и така осъществява полезни взаимодействия, обясняващи интереса му към придобиването на въпросните активи (съображение 164 от обжалваното решение). Комисията посочва, че жалбоподателят придобива цялото химическото подразделение на NCHZ, а именно основната част от дейността на това дружество, като работещо предприятие с над 95 % от неговите работници и служители, както и съответните му права и задължения, и че производственият асортимент и обхватът на дейностите на жалбоподателя са идентични с тези на NCHZ (съображение 165 от обжалваното решение). Тя освен това уточнява, че жалбоподателят е обявил в пресата намерението си да не извършва никаква съществена промяна в начина на функциониране на NCHZ и периметъра на неговите дейности. Според Комисията, макар жалбоподателят да е част от голяма група дружества, не се забелязват никакви съществени полезни взаимодействия с други членове на групата (съображение 166 от обжалваното решение). Тя заключава, че няма промяна в търговската стратегия и в използването на активите от жалбоподателя по същия начин като продавача (съображение 167 от обжалваното решение).
- 262 Най-напред, трябва да се припомни, че наличието на елемент на умисъл не е необходимо, за да се установи, че задължението за възстановяване се заобикаля посредством прехвърлянето на активи (вж. т. 211 по-горе). Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, с

критерия за икономическата логика на сделката — който е сред елементите, цитирани в съдебната практика (вж. т. 208 по-горе) — не се цели непременно и единствено да се установи дали разглежданата сделка е обоснована с икономическа причина, различна от такова заобикаляне.

- 263 По-нататък, трябва да се отбележи невъзможността да се приеме, както твърди жалбоподателят, че икономическата логика в основата на прехвърлянето на активи на NCHZ при осигуряване на непрекъснатост на дейността на това дружество очевидно е била да се получи максимален приход, за да се погасят вземанията на кредиторите. Всъщност, както бе заключено, тръжната процедура, довела до продажбата полза на Via Chem Slovakia, не е била организирана така, че да се гарантира продажбата на най-високата цена (вж. т. 246 по-горе).
- 264 Накрая, що се отнася до продажбата в полза на жалбоподателя, Комисията признава, че някои от членовете на групата от дружества, част от която е жалбоподателят, също извършват дейност в химическата промишленост, но посочва, че сферите им на дейност са различни. Жалбоподателят впрочем оспорва тази преценка за липса на полезни взаимодействия, излагайки само неподкрепени твърдения. При всички положения неоспорваният факт, както твърди Комисията, че жалбоподателят просто използва активите по същия начин като NCHZ без промяна на търговската стратегия, налага извода, че икономическата логика на продажната сделка в полза на жалбоподателя за последния се е изразявала в продължаването на дейностите, извършвани преди това от NCHZ.
- 265 Следователно Комисията не е допуснала грешка, заключавайки, че икономическата логика на сделката е признакът за икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя.

5. Другите елементи, разгледани от Комисията

а) Намерението да се избегне решението за възстановяване

- 266 Жалбоподателят посочва, че в съображение 131 от обжалваното решение въпреки констатацията на Комисията, че не разполага с преки доказателства, че със сделката се е целяло да се избегнат последиците от евентуално решение за възстановяване, тя все пак обявява също, че словашките власти са били напълно наясно, че тя води предварително разследване по жалбата, подадена до нея на 17 октомври 2011 г., и са знаели за налагането на NCHZ на глобата от 19,6 милиона EUR за участие в картел с решението от 22 юли 2009 г. Според жалбоподателя Комисията погрешно „внушила“, че тези два елемента доказвали непряко намерението да се избегне възстановяването. В писмената реплика жалбоподателят посочва, че отчита признанието на Комисията, че настоящата преписка не се отнася за случай на заобикаляне.
- 267 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, твърди, че е констатирала наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя, която е можело да съществува независимо от наличието на ясно намерение за заобикаляне на решение за възстановяване, и че никога не е твърдяла, че настоящата преписка се отнася за случай на заобикаляне (съображение 131 от обжалваното решение).
- 268 Налага се изводът, че в обжалваното решение Комисията не е констатирала наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя конкретно поради намерение за заобикаляне на задължението за възстановяване, наложено с посоченото решение. Следователно твърдението на жалбоподателя е неотнормимо.

б) Връзките между първоначалния и новия собственик на NCHZ

- 269 Според жалбоподателя активите са продадени на трети лица, които нямат никаква връзка с NCHZ или неговите акционери, и Комисията по същество признала това в обжалваното решение. Такава връзка не съществувала и между NCHZ и Via Chem Slovakia. В писмената реплика той твърди, че Комисията не излага никакви правни или икономически доводи, позволяващи да се обясни причината, поради която този критерий трябвало да служи само за да се докаже наличието на икономическа приемственост, а не за да се обори такова наличие. Посоченият критерий на практика позволявал да се определи дали продажбата е реализирана с цел да се заобиколи решението за възстановяване.
- 270 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, отбелязва, че този елемент е взет предвид, за да се прецени икономическата приемственост, но твърди, че никакъв специален извод не може да се направи от факта, че продължава да е неизвестно кои са собствениците, още повече че обжалваното решение не засяга намерението да се заобиколи нареждането за възстановяване. В писмената дуплика тя се позовава на решение от 28 март 2012 г., Ryanair/Комисия (T-123/09, EU:T:2012:164, т. 156) и оспорва твърдението на жалбоподателя, че ако собствениците не са идентични, никакво заобикаляне и съответно никаква икономическа приемственост не могат да се докажат.
- 271 В обжалваното решение Комисията посочва, че „[п]ри отсъствието на каквито и да са доказателства за противното, [...] приема, че няма връзки между първоначалните и новите собственици на стопанските дейности на NCHZ, прехвърлени на [жалбоподателя]“ (съображение 162 от обжалваното решение).
- 272 Трябва да се отбележи, че сред релевантните елементи, цитирани в съдебната практика, е идентичността на акционерите или на собствениците на предприятието приобретател и на предприятието прехвърлител (вж. т. 208 по-горе). Видно от съображения 159—162 и 168—170 от обжалваното решение, макар Комисията да разглежда този елемент, тя правилно не го счита за признак за наличие на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя. Тя обаче приема, отново правилно, при цялостната преценка на различните разглеждани елементи, че липсата на връзка между бившите и новите собственици на NCHZ не позволява да се изключи наличието на такава икономическа приемственост.
- 273 Освен това, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че този елемент би позволил да се определи дали продажбата е реализирана с цел да се заобиколи решението за възстановяване, то трябва да бъде отхвърлено като неотнормимо поради същата причина като изложената в точка 268 по-горе.

в) Моментът на продажбата

- 274 Според жалбоподателя, доста преди каквото и да било разследване за държавни помощи кредиторите, синдикът и Súd v Trenčine (Съд в Тренчин) решили да продадат чрез тръжна процедура активите при осигуряване на непрекъснатост на дейността на NCHZ. Освен това Комисията не твърдяла, че синдикът, Súd v Trenčine (Съд в Тренчин), NCHZ, Via Chem Slovakia или жалбоподателят са знаели към момента на продажбата или продажбите за воденото от Комисията производство. Осведомеността, че съществува риск от приемане на решение за възстановяване на държавна помощ, впрочем била необходимо условие, за да има заобикаляне. От формулировката на съображение 168 от обжалваното решение следвало, че Комисията не е искала да обоснове заключението си с момента на продажбата. Тя имплицитно признала, че в разглеждания случай този елемент не подкрепя наличието на заобикаляне.

- 275 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, посочва, че констатира наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя не въз основа на този елемент, като в съображение 163 от обжалваното решение само се отбелязва един факт. Освен това тя твърди, че не се е опитвала да докаже наличието на намерение да се заобиколи нареждането за възстановяване. В писмената дуплика Комисията отбелязва, че твърдението на жалбоподателя, че задължението за възстановяване никога не може да обхване неосведомен приобретател, въпреки обективното наличие на икономическа приемственост, изобщо не се подкрепя от съдебната практика, която също така не позволява да се подкрепи идеята, че икономическата приемственост не може да се докаже, ако прехвърлянето на активите е извършено преди откриването на официалната процедура по разследване.
- 276 В съображение 163 от обжалваното решение Комисията разглежда критерия относно момента на продажбата. Тя отбелязва, че „[п]родажбата е извършена, след като Комисията е започнала предварителното разследване по жалбата и е препратила жалбата за мнения от държавата“, и че „[с]ледователно поне словашката държава е знаела, че има възможност въпросните мерки да представляват неправомерна и несъвместима помощ, която ще трябва да бъде възстановена“.
- 277 Трябва да се констатира, че сред релевантните елементи, цитирани в съдебна практика, фигурира „моментът на извършване на прехвърлянето (след началото на проучването, откриването на процедурата или окончателното решение)“ (вж. т. 208 по-горе). Макар Комисията съответно да разглежда този елемент в съображение 163 от обжалваното решение, тя не го отбелязва в съображения 168—170 от обжалваното решение, където се съдържат заключенията ѝ относно наличието на икономическа приемственост, като съставляващ признак за такава приемственост в разглеждания случай.
- 278 Освен това, противно на твърдението на жалбоподателя, от обжалваното решение изобщо не е видно Комисията имплицитно да е признавала, че моментът на извършване на продажбата не подкрепя наличието на заобикаляне. Тя всъщност само отбелязва, че макар да не разполага с никакви преки доказателства, че със сделката се е целяло да се избегнат последиците от евентуално решение за възстановяване, „за словашките органи е било все пак ясно, че от 17 октомври 2011 г. Комисията извършва предварително разследване на жалба срещу NCHZ [(съображение 2 от обжалваното решение)] и че е имало вече иск за изплащане на глобата за картела от 19,6 млн. EUR, наложена на NCHZ с решение от 22 юли 2009 г. [(съображение 12 от обжалваното решение)]“ (съображение 131 от обжалваното решение).
- 279 Трябва освен това да се констатира, че с твърдението си, че осведомеността за решение за възстановяване на държавна помощ — или поне за риска от приемане на такова решение — е необходимо условие, за да е налице заобикаляне на възстановяване, жалбоподателят има предвид реализирането на продажба с цел да се избегне възстановяването на държавната помощ. Този довод впрочем трябва да бъде отхвърлен като неотносим поради същата причина като посочената в точка 268 по-горе.
- 280 За изчерпателност трябва да се направи уточнението, както твърди жалбоподателят, че решението NCHZ да се продаде при осигуряване на непрекъснатост на дейността, е било взето, преди да има каквито и да било индикатори, че Комисията провежда разследване относно евентуална държавна помощ. Дори да се вземе предвид датата на търга от 2010 г. или, след провала му, датата на изпълняемото разпореждане на *Súd v Trenčine* (Съд в Тренчин), с което синдикът е задължен да пристъпи към продажбата през юни 2011 г., трябва да се констатира, че по това време жалбата на встъпилата страна още не е била получена от Комисията. Освен това не е непременно показателен фактът, че споразумението за продажба с *Via Chem Slovakia* в крайна сметка е сключено на 16 януари 2012 г., тоест в деня, в който Комисията изпраща на правителството текстът на словашки език на жалбата, която вече е била предоставена на език, различен от словашки, на 17 октомври 2011 г. Трябва обаче да се отбележи, че в хода на продажбата на NCHZ в полза на жалбоподателя през август 2012 г. за жалбата се е знаело и

разследването, предхождащо започването на официалния етап на разследване, е било в ход. Самият жалбоподател посочва, че първият индикатор за наличието на предварително разследване за помощи от Комисията е достигнал до синдика по повод писмо от 2 април 2012 г., което му е предадено на 10 април 2012 г. Следователно в хода на втората продажба Via Chem Slovakia и жалбоподателят е трябвало да знаят за това, тъй като, що се отнася до последния, противно на твърденията му в хода на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, трябва да се отбележи, че полагащият дължимата грижа оператор би трябвало напълно да се информира за икономическото положение на субекта, който възнамерява да купи.

6. Цялостната преценка на Комисията относно наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя

- 281 В обжалваното решение Комисията обосновава заключението си, че е налице икономическа приемственост, с вероятността заплатените цени при двете последователни продажби да не представляват пазарни цени, с обхвата на сделката — в смисъл предмета на прехвърлянето — и с икономическата логика на сделката (съображения 168 и 169 от обжалваното решение).
- 282 От анализа на обжалваното решение е видно, че Комисията не е допуснала грешка, приемайки, на първо място, че както обхватът на сделката (предметът на прехвърлянето), така и икономическата ѝ логика могат да бъдат признаци за наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя (вж. т. 254—258 и 261—265 по-горе) и на второ място, че реализирането на двете последователни продажби на пазарната цена не може да се приеме за сигурно (вж. т. 251 по-горе).
- 283 В този контекст — като се има предвид, че съгласно съдебната практика, от една страна, дори ако цената на прехвърлянето се счете за съответстваща на пазарната цена, тази цена е само един елемент в анализа за наличие на евентуална икономическа приемственост и от друга страна, заплащането на цена, съответстваща на пазарните условия, може да не е достатъчно, за да се неутрализира конкурентното предимство, свързано с ползата от неправомерните помощи — поради обстоятелствата в случая трябва да се приеме, че Комисията правилно е могла да заключи, че обхватът на задължението за възстановяване трябва да се разшири спрямо жалбоподателя, независимо от каквито и да било констатации относно намерението за заобикаляне.
- 284 Поради това четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено.

Ж. Петото основание, изтъкнато при условията на евентуалност: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 поради неограничаването до 60 % от размера на твърдяната държавна помощ на разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за нейното възстановяване

- 285 При условията на евентуалност жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е опорочено поради законосъобразност, тъй като Комисията не е ограничила задължението за възстановяване до 60 % от размера на държавната помощ, която се твърди, че е отпусната на NCHZ. Той твърди, че няма как да е получател на целия размер на помощта, защото изкупил от Via Chem Slovakia само 60 % от активите на NCHZ и защото освен това непряко не ползва предимства за останалата част от собствеността на Via Chem Slovakia, тъй като заплаща наем, определен по пазарни условия.

- 286 Комисията, подкрепяна от встъпилата страна, оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.
- 287 В обжалваното решение Комисията уточнява, че жалбоподателят „наема от Via Chem Slovakia недвижимото имущество (земя и сгради), необходимо за химическото производство“ и че „[с] изключение на недвижимото имущество всички други активи, права и задължения, свързани с прехвърлените стопански дейности, са поети от [жалбоподателя, който] следователно осъществява стопанските дейности на NCHZ и продължава със същото продуктово портфолио“ (съображение 153 от обжалваното решение). Тя заключава, че „[о]бстоятелството, че част от активите се използват въз основа на договор за [наем], а не на пряка собственост, не променя факта, че [жалбоподателят] просто продължава стопанските дейности на NCHZ в същия обхват, както преди сделката“ (съображение 156 от обжалваното решение).
- 288 Както бе прието, Комисията правилно е могла да заключи, че обхватът на задължението за възстановяване трябва да се разшири спрямо жалбоподателя поради наличието на икономическа приемственост между NCHZ и него. Наред с други причини тази приемственост впрочем се основава на обстоятелството, че жалбоподателят е имал всички права и задължения на NCHZ, за да продължи същите дейности.
- 289 В допълнение, както отбелязва Комисията, жалбоподателят не оспорва наемането от негова страна на недвижимото имущество, което е необходимо за химическото производство, което не е придобил и което формира останалите 40 %, притежавани от Via Chem Slovakia. Впрочем обстоятелството, че той не притежава, а наема — както твърди на пазарната цена — това недвижимо имущество, по никакъв начин не променя факта, че е можел да го използва в своя полза за целите на продължаването на дейностите, извършвани преди това от NCHZ.
- 290 Следователно предвид обстоятелствата в разглеждания случай, довели до заключението, че е налице икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя, разширяването на обхвата на задължението за възстановяване не е трябвало да се ограничава до 60 % и петото основание трябва да бъде отхвърлено.
- 291 С оглед на гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

- 292 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.
- 293 В съответствие с член 138, параграф 3 от Процедурния правилник AlzChem, встъпило в подкрепа на исканията на Комисията, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Fortischem a.s. да понесе собствените си съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на Европейската комисия.**
- 3) **AlzChem AG понася направените от него съдебни разноски.**

Berardis

Papavasvas

Spineanu-Matei

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2019 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора	2
II. Обжалваното решение	4
III. Производство	5
IV. Искания на страните	6
V. От правна страна.....	7
A. Третото основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на държавна помощ, предоставена на NCHZ.....	7
B. Първата и втората част от първото основание: липса на прехвърляне на държавни ресурси и липса на икономическо предимство, предоставено на NCHZ	11
1. Припомняне на съдебната практика	12
2. Обжалваното решение	13
3. Квалифицирането от Комисията на първата мярка като държавна помощ.....	13
a) Условието за прилагане към NCHZ на Закона за дружествата със стратегическо значение поради обявяването му за „дружество със стратегическо значение“ и последиците, свързани с прилагането	15
б) Твърдението на жалбоподателя, че решението на словашката държава да обяви NCHZ за „дружество със стратегическо значение“ отговаря на критерия за оператора в условията на пазарна икономика	15
в) Твърдението на жалбоподателя, че положението е щяло да бъде същото, ако за NCHZ бе приложена общата правна уредба на несъстоятелността.....	18
1) Твърдението, че първият синдик се произнесъл в полза на продължаването на експлоатацията на NCHZ преди приемането на Закона за дружествата със стратегическо значение	18
2) Твърдението, че първоначалното решение на първия синдик щяло да бъде потвърдено от компетентния съвет	20
3) Твърдението, че решение на компетентния съвет щяло да даде същата сигурност на клиентите и доставчиците като Закона за дружествата със стратегическо значение	25
4) Твърдението, че NCHZ не е ползвало никакво допълнително предимство при продължаването на своята дейност, наложено със Закона за дружествата със стратегическо значение	27
г) Заключение.....	28
B. Второто основание: неизпълнение на задължението за надлежно и безпристрастно разглеждане и неизпълнение на задължението за сътрудничество на Комисията.....	29

Г. Третата част от първото основание: явна грешка в преценката при изчисляването на размера на твърдяната държавна помощ.....	33
Д. Шестото основание: нарушение на член 296 ДФЕС, що се отнася до заключението на Комисията за наличие на икономическа приемственост.....	35
Е. Четвъртото основание: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 поради разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за възстановяване на твърдяната държавна помощ.....	37
1. Предварителни бележки.....	38
2. Продажната цена на NCHZ.....	40
а) Доказателствената тежест.....	41
б) Продажбата в полза на Via Chem Slovakia.....	41
1) Твърдяната презумпция, че продажбата е реализирана на пазарната цена, ако се извършва в производство по несъстоятелност под съдебен контрол.....	41
2) Твърдяното гарантиране на най-високата възможна продажна цена поради протичането на продажбата в открита, прозрачна и безусловна тръжна процедура.....	41
в) Продажбата от Via Chem Slovakia на жалбоподателя.....	45
г) Заключение.....	45
3. Обхватът на сделката.....	45
4. Икономическата логика на сделката.....	47
5. Другите елементи, разгледани от Комисията.....	48
а) Намерението да се избегне решението за възстановяване.....	48
б) Връзките между първоначалния и новия собственик на NCHZ.....	49
в) Моментът на продажбата.....	49
6. Цялостната преценка на Комисията относно наличието на икономическа приемственост между NCHZ и жалбоподателя.....	51
Ж. Петото основание, изтъкнато при условията на евентуалност: нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС и член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999 поради неограничаването до 60 % от размера на твърдяната държавна помощ на разширяването спрямо жалбоподателя на обхвата на задължението за нейното възстановяване.....	51
По съдебните разноски.....	52